

Kunngerðablaðið B

2009 Hefti 23

ISSN 0907-905X

3. december 2009.

Nr. 1135.

Bekendtgørelse om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om ændring af lov for Færøerne om rettens pleje og forskellige andre love

I medfør af § 8, stk. 2, i lov nr. 505 af 12. juni 2009 om ændring af lov for Færøerne om rettens pleje og forskellige andre love fastsættes:

§ 1. Lov for Færøerne om rettens pleje § 189, stk. 3, § 453, 3. pkt., § 456 o, stk. 2, 2. pkt., § 535, stk. 1, 1. pkt., § 650,

stk. 1, 1. pkt., § 721, stk. 1, nr. 1, § 726, stk. 2, § 731, stk. 1, litra e, § 762, stk. 3, § 777, 1. pkt., § 895, stk. 6, § 990, stk. 1, 1. pkt., § 997, stk. 4, § 998, stk. 1, § 1017, stk. 2, § 1017 a, stk. 4, og § 1018 d, stk. 1, som affattet henholdsvis ændret ved § 1, nr. 56, 67, 69, 76, 77, 79, 82, 84 og 98, i lov nr. 505 af 12. juni 2009, træder i kraft den 1. januar 2010.

Justitsministeriet, den 3. december 2009

BRIAN MIKKELSEN

/ Torben Jensen

Anordning om ikrafttræden for Færøerne af forskellige love om ændring af straffeloven

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 14 i lov nr. 120 af 24. marts 1970 om svangerskabsafbrydelse m.v.¹⁾, § 24, stk. 2, i lov nr. 793 af 27. november 1990 om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser m.v.²⁾, § 5 i lov nr. 366 af 18. maj 1994 om ændring af straffeloven m.v.³⁾, § 3 i lov nr. 369 af 18. maj 1994 om ændring af straffeloven m.v.⁴⁾, § 3 i lov nr. 431 af 1. juni 1994 om ændring af straffeloven⁵⁾, § 3 i lov nr. 1100 af 21. december 1994 om ændring af straffeloven⁶⁾, § 4 i lov nr. 388 af 22. maj 1996 om ændring af straffeloven m.v.⁷⁾, § 5 i lov nr. 274 af 15. april 1997 om ændring af straffeloven m.v.⁸⁾, § 5, stk. 2, i lov nr. 349 af 23. maj 1997 om ændring af straffeloven m.v.⁹⁾, § 5 i lov nr. 350 af 23. maj 1997 om ændring af straffeloven m.v.¹⁰⁾, § 5 i lov nr. 411 af 10. juni 1997 om ændring af straffeloven m.v.¹¹⁾, § 3 i lov nr. 412 af 10. juni 1997 om ændring af straffeloven¹²⁾, § 5, stk. 2, i lov nr. 403 af 26. juni 1998 om ændring af straffeloven m.v.¹³⁾, § 5, stk. 3, i lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af straffeloven m.v.¹⁴⁾, § 3 i lov nr. 141 af 17. marts 1999 om ændring af straffeloven¹⁵⁾, § 8 i lov nr. 365 af 2. juni 1999 om ændring af lov for Færøerne om rettens pleje m.v.¹⁶⁾, § 4, stk. 2, i lov nr. 228 af 4. april 2000 om ændring af straffeloven¹⁷⁾, § 3 i lov nr. 230 af 4. april 2000 om ændring af straffeloven¹⁸⁾, § 6, stk. 3 i lov nr. 425 af 31. maj 2000 om ændring af straffeloven¹⁹⁾, § 4 i lov nr. 428 af 31. maj 2000 om ændring af straffeloven m.v.²⁰⁾, § 34, stk. 2, i lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af straffeloven m.v.²¹⁾, § 3 i lov nr. 438 af 31. maj 2000 om ændring af straffeloven²²⁾, § 4, stk. 2, i lov nr. 441 af 31. maj 2000 om ændring af straffeloven m.v.²³⁾, § 13, stk. 2, i lov nr. 280 af 25. april 2001 om ændring af straffeloven m.v.²⁴⁾, § 11, stk. 3, i lov nr. 461 af 7. juni 2001 om ændring af straffeloven m.v.²⁵⁾, § 4, stk. 2, i lov nr. 465 af 7. juni 2001 om ændring af straffeloven m.v.²⁶⁾, § 4 i lov nr. 468 af 7. juni 2001 om ændring af straffeloven m.v.²⁷⁾, § 4, stk. 2, i lov nr. 469 af 7. juni 2001 om ændring af straffeloven m.v.²⁸⁾, § 7, stk. 2, i lov nr. 258 af 8. maj 2002 om ændring af straffeloven m.v.²⁹⁾, § 9, stk. 2, i lov nr. 378 af 6. juni 2002 om ændring af straffeloven m.v.³⁰⁾, § 5 i lov nr. 380 af 6. juni 2002 om ændring af straffeloven m.v.³¹⁾, § 5, stk. 2, i lov nr. 382 af 6. juni 2002 om ændring af straffeloven m.v.³²⁾, § 5, stk. 2, i lov nr. 228 af 2. april 2003 om ændring af straffeloven m.v.³³⁾, § 4, stk. 2, i lov nr. 386 af 28. maj 2003 om ændring af straffeloven m.v.³⁴⁾, § 4, stk. 2, i lov nr. 436 af 10. juni 2003 om ændring af straffeloven m.v.³⁵⁾, § 4, stk. 2, i lov nr. 218 af 31. marts 2004 om ændring af straffeloven m.v.³⁶⁾, § 4, stk. 2, i lov nr. 219 af 31. marts 2004 om ændring af straffeloven m.v.³⁷⁾, § 6, stk. 2, i lov nr. 352 af 19. maj 2004 om ændring af straffeloven m.v.³⁸⁾, § 3, stk. 2, i lov nr. 364 af 24. maj 2005 om ændring af straffeloven³⁹⁾, § 7, stk. 2, i lov nr. 366 af 24. maj 2005 om ændring af straffeloven m.v.⁴⁰⁾, § 44 i lov nr. 553 af 24. juni 2005 om voldgift⁴¹⁾, § 3 i lov nr. 559 af 24. juni 2005 om ændring af straffeloven⁴²⁾, § 3 i lov nr. 1400 af 21. december 2005 om ændring af straffeloven⁴³⁾, § 5, stk. 2, i lov nr. 474 af 31. maj 2006 om ændring af straffeloven m.v.⁴⁴⁾, § 3, stk. 2, i lov nr. 540 af 8. juni 2006 om ændring af straffeloven⁴⁵⁾, § 10 i lov nr. 542 af 8. juni 2006 om ændring af straffeloven m.v.⁴⁶⁾, § 5 i lov nr. 527 af 6. juni 2007 om ændring af straffeloven m.v.⁴⁷⁾, § 3 i lov nr. 316 af 30. april 2008 om ændring af straffeloven⁴⁸⁾, § 9, stk. 2, i lov nr. 490 af 17. juni 2008 om ændring af straffeloven m.v.⁴⁹⁾, § 4, stk. 2, i lov nr. 494 af 17. juni 2008 om ændring af straffeloven m.v.⁵⁰⁾, § 4 i lov nr. 498 af 17. juni 2008 om ændring af straffeloven m.v.⁵¹⁾, § 6 i lov nr. 500 af 17. juni 2008 om ændring af straffeloven m.v.⁵²⁾, § 3, stk. 2, i lov nr. 501 af 17. juni 2008 om ændring af straffeloven⁵³⁾ og § 10, stk. 3, i lov nr. 1404 af 27. december 2008 om ændring af straffeloven m.v.⁵⁴⁾ fastsættes:

§ 1

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939, som ændret senest ved anordning nr. 182 af 28. februar 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, ændres »68-70« til: »62-70«.

2. § 6, nr. 2 og 3, affattes således:

- »2) på dansk eller færøsk fartøj, som befinder sig inden for et fremmed myndighedsområde, af en person, der hører til fartøjet eller som rejsende følger med dette, eller
- 3) på dansk eller færøsk fartøj, som befinder sig uden for et myndighedsområde.«

3. §§ 7-11 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 7. Under dansk straffemyndighed hører handlinger, som foretages inden for et fremmed myndighedsområde af en person, der på tidspunktet for sigtelsen har dansk indfødsret, er bosat i den danske stat eller har lignende fast ophold her i landet, hvis

- 1) handlingen også er strafbar efter lovgivningen på gerningsstedet (dobbelts strafbarhed) eller
- 2) gerningsmanden også på gerningstidspunktet har den nævnte tilknytning her til landet og handlingen
  - a) omfatter seksuel udnyttelse af børn eller kvindelig omskæring eller
  - b) er rettet mod nogen, der på gerningstidspunktet har den nævnte tilknytning her til landet.

Stk. 2. Under dansk straffemyndighed hører endvidere handlinger, som foretages uden for et myndighedsområde af en person, der på tidspunktet for sigtelsen har den i stk. 1 nævnte tilknytning her til landet, hvis handlinger af den pågældende art kan medføre højere straf end fængsel i 4 måneder.

Stk. 3. Stk. 1, nr. 1, og stk. 2 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til handlinger foretaget af en person, som på tidspunktet for sigtelsen har indfødsret eller er bosat i Finland, Island, Norge eller Sverige, og som opholder sig her i landet.

§ 7 a. Under dansk straffemyndighed hører handlinger, som foretages inden for et fremmed myndighedsområde, og som er rettet mod nogen, der på gerningstidspunktet har dansk indfødsret, er bosat i den danske stat eller har lignende fast ophold her i landet, hvis handlingen også er strafbar efter lovgivningen på gerningsstedet (dobbelts strafbarhed) og efter dansk lovgivning kan medføre straf af fængsel i mindst 6 år.

Stk. 2. Dansk straffemyndighed efter stk. 1 er betinget af, at handlingen omfatter

- 1) forsættligt drab,
- 2) grov vold, frihedsberøvelse eller røveri,
- 3) en almenfarlig forbrydelse,
- 4) en forbrydelse mod kønssædeligheden eller incest
- 5) eller kvindelig omskæring.

Stk. 3. Under dansk straffemyndighed hører endvidere handlinger, som foretages uden for et myndighedsområde, og som er rettet mod nogen, der på gerningstidspunktet har den i stk. 1 nævnte tilknytning her til landet, hvis handlinger af den

pågældende art kan medføre højere straf end fængsel i 4 måneder.

§ 7 b. Når dansk straffemyndighed over for en juridisk person er betinget af dobbelt strafbarhed, omfatter det ikke et krav om, at lovgivningen på gerningsstedet hjemler strafansvar for en juridisk person.

§ 8. Under dansk straffemyndighed hører handlinger, som foretages uden for den danske stat, uden hensyn til hvor gerningsmanden hører hjemme, når

- 1) handlingen krænker den danske stats selvstændighed, sikkerhed, forfatning eller offentlige myndigheder eller en embedspligt mod staten,
- 2) handlingen krænker interesser, hvis retsbeskyttelse i den danske stat forudsætter en særlig tilknytning til denne,
- 3) handlingen krænker en forpligtelse, som det ifølge lov påhviler gerningsmanden at iagttage i udlandet,
- 4) handlingen krænker en tjenestepligt, som påhviler gerningsmanden over for dansk fartøj,
- 5) handlingen er omfattet af en international bestemmelse, ifølge hvilken Danmark er forpligtet til at have straffemyndighed, eller
- 6) udlevering af sigtede til retsforfølgning i et andet land afslås, og handlingen, for så vidt den er foretaget inden for et fremmed myndighedsområde, er strafbar efter lovgivningen på gerningsstedet (dobbelts strafbarhed) og handlingen efter dansk lovgivning kan medføre straf af fængsel i mindst 1 år.

§ 8 a. Under dansk straffemyndighed hører handlinger, som foretages uden for den danske stat, når handlinger af den pågældende art er omfattet af statuten for Den Internationale Straffedomstol, hvis handlingen er foretaget af en person, der på tidspunktet for sigtelsen

- 1) har dansk indfødsret, er bosat i den danske stat eller har lignende fast ophold her i landet eller
- 2) befinder sig her i landet.

§ 8 b. Under dansk straffemyndighed hører handlinger, som foretages uden for den danske stat, når handlingen er omfattet af § 183 a og er foretaget af en person, der på tidspunktet for sigtelsen

- 1) har dansk indfødsret, er bosat i den danske stat eller har lignende fast ophold her i landet eller
- 2) befinder sig her i landet.

Stk. 2. Retsforfølgning for handlinger omfattet af stk. 1 kan tillige omfatte overtrædelser af § 237 og 244-248, som er begået i forbindelse med overtrædelser af § 183 a.

§ 9. Handlinger anses for foretaget, hvor gerningsmanden befandt sig ved handlingens foretagelse. For så vidt angår juridiske personer, anses handlinger for foretaget, hvor den eller de handlinger, som medfører ansvar for den juridiske person, er foretaget.

Stk. 2. Hvis en handling strafbarhed afhænger af eller påvirkes af en indtråd eller tilsigtet følge, anses handlingen tillige for foretaget, hvor virkningen er indtrådt, eller hvor gerningsmanden har forsøgt til, at virkningen skulle indtræde.

Stk. 3. Forsøgs- og medvirkenshandlinger anses for foretaget i den danske stat, hvis gerningsmanden befandt sig her i landet ved handlingens foretagelse, uanset om lovovertrædelsen fuldbyrdes eller tilsigtes fuldbyrdet uden for den danske stat.

Stk. 4. Når en del af en lovovertrædelse er begået i den danske stat, anses lovovertrædelsen i sin helhed for at være begået her i landet.

§ 9 a. En lovovertrædelse, der vedrører tekst-, lyd- eller billedmateriale m.v., som ved handlinger i udlandet er gjort alment tilgængeligt her i landet gennem internettet eller et lignende system til spredning af information, anses for begået i den danske stat, hvis materialet har særlig relation til landet.

§ 10. Når en handling retsforfølges her i landet, skal afgørelsen om såvel straf som andre retsfølger af handlingen træffes efter dansk lovgivning.

Stk. 2. Når dansk straffemyndighed er betinget af dobbelt strafbarhed, kan der ikke idømmes strengere straf end hjemlet ved lovgivningen på gerningsstedet.

§ 10 a. En person, over for hvem der uden for den danske stat er afsagt straffedom, kan ikke retsforfølges her i landet for den samme handling, når dette er udelukket ifølge Danmarks internationale forpligtelser om anerkendelse af straffedommes retskraft.

Stk. 2. I andre tilfælde kan en person, over for hvem der uden for den danske stat er afsagt en straffedom, ikke retsforfølges her i landet for den samme handling, hvis

- 1) personen er endeligt frifundet,
- 2) den idømte sanktion er fuldbyrdet, er under fuldbyrdelse eller er bortfaldet efter lovgivningen i domslandet eller
- 3) personen er fundet skyldig, uden at der er fastsat nogen sanktion.

Stk. 3. Stk. 2 gælder ikke, når

- 1) den udenlandske straffedom vedrører handlinger, der
  - a) anses for foretaget i den danske stat i medfør af § 9 eller 9 a eller
  - b) er omfattet af § 7, stk. 1, nr. 2, eller § 8, nr. 1 eller 2,
- 2) retsforfølgning her i landet finder sted i medfør af retsplejelovens § 985 a eller
- 3) anerkendelse af den udenlandske straffedom vil være åbenbart uforenelig med danske retsprincipper.

Stk. 4. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 3, nr. 1, kan retsforfølgning her i landet ikke ske, når retsforfølgning i domslandet er sket efter anmodning fra den danske anklagemyndighed.

§ 10 b. Sker der retsforfølgning mod en person, som uden for den danske stat er pålagt en sanktion for samme handling, skal den sanktion, der pålægges her i landet, nedsættes, i det omfang den udenlandske sanktion er fuldbyrdet.

§ 11. Er en person, der har dansk indfødsret, er bosat i den danske stat eller har lignende fast ophold her i landet, i en fremmed stat straffet for en handling, der efter dansk ret kan medføre frakendelse eller fortabelse af kald eller erhverv eller anden rettighed, kan frakendelse heraf ske efter offentlig påtale her i landet.«

4. I § 12 ændres »§§ 6-8« til »§§ 6-11«.

5. § 16, stk. 1, affattes således:

»Personer, der på gerningstiden var utilregnelige på grund af sindssygdom eller tilstande, der må ligestilles hermed, straffes ikke. Tilsvarende gælder personer, der var mentalt retarderede i højere grad. Befandt gerningsmanden sig som følge af indtagelse af alkohol eller andre rusmidler forbigående i en tilstand af sindssygdom eller i en tilstand, der må ligestilles hermed, kan straf dog pålægges, når særlige omstændigheder taler derfor.«

6. § 16, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Personer, der på gerningstiden var mentalt retarderede i lettere grad, straffes ikke, medmindre særlige omstændigheder taler for at pålægge straf. Tilsvarende gælder personer, der befandt sig i en tilstand, som ganske må ligestilles med mental retardering.«

7. § 21, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. For så vidt ikke andet er bestemt, straffes forsøg kun, når der for lovovertrædelsen kan idømmes en straf, der overstiger fængsel i 4 måneder.«

8. I § 23, stk. 3, ændres »hæfte« til: »fængsel i 4 måneder«.

9. I § 27, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»For så vidt angår straf for forsøg, finder § 21, stk. 3, tilsvarende anvendelse.«

10. I § 31 udgår », hæfte«.

11. § 32 ophæves.

12. I § 33, stk. 1, ændres »30 dage« til: »7 dage«.

13. I § 33 indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Straffen må ikke overstige fængsel i 8 år for en gerningsmand, der ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført.

Stk. 4. Når fængsel idømmes for kortere tid end 3 måneder, fastsættes straffen i dage, ellers i måneder og år.«

14. § 39, stk. 2, 1. pkt., affattes således: »Det kan fastsættes som vilkår for løsladelsen, at den pågældende i hele prøvetiden eller en del af denne undergives tilsyn.«

15. I § 40, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Har prøveløsladelse i medfør af § 40 a, stk. 3 eller 4, været forbundet med vilkår om samfundstjeneste, skal der ved fastsættelse af en fællesstraf tages hensyn til omfanget af den udførte samfundstjeneste.«

16. § 40, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Såfremt genindsættelse er bestemt i medfør af stk. 2, jf. stk. 3, kan fornyet prøveløsladelse ske, selv om de tidsmæssige betingelser i § 38, stk. 1 og 2, eller § 40 a, stk. 1, ikke er opfyldt med hensyn til reststraffen. Ved afgørelse efter 1. pkt. skal der tages hensyn til omfanget af samfundstjeneste, som den pågældende har udført i medfør af § 40 a, stk. 3 eller 4. Med hensyn til prøvetid efter sådan prøveløsladelse gælder

de i § 39 fastsatte tider med fradrag af den tid, i hvilken den pågældende tidligere har været prøveløsladt.«

17. § 40 a affattes således:

»§ 40 a. Når halvdelen af straffetiden, dog mindst 4 måneder, er udstået, kan justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, ud over de i § 38, stk. 2, nævnte tilfælde beslutte, at den dømte skal løslades på prøve, hvis hensynet til retshåndhævelsen skønnes ikke at tale imod det, og

- 1) den dømte har ydet en særlig indsats for ikke på ny at begå kriminalitet, herunder ved at deltage i behandlings- eller uddannelsesforløb, eller
- 2) den dømtes forhold taler derfor.

Stk. 2. Det fastsættes som vilkår for prøveløsladelse efter stk. 1, at den dømte undergives tilsyn indtil det tidspunkt, hvor der er forløbet to tredjedele af straffetiden. Efter dette tidspunkt kan der fastsættes vilkår om, at den pågældende fortsat undergives tilsyn.

Stk. 3. Som vilkår for prøveløsladelse efter stk. 1, nr. 1, kan fastsættes et eller flere yderligere vilkår efter reglerne i § 57 og vilkår om, at den dømte skal udføre ulønnet samfundstjeneste.

Stk. 4. Som vilkår for prøveløsladelse efter stk. 1, nr. 2, fastsættes, at den dømte skal udføre ulønnet samfundstjeneste. Der kan fastsættes yderligere vilkår efter reglerne i § 57.

Stk. 5. Vilkår om samfundstjeneste kan ikke udstrækkes ud over to tredjedele af straffetiden. Tilsynsmyndigheden kan dog træffe afgørelse om, at vilkår om samfundstjeneste skal have en varighed ud over dette tidspunkt, hvis særlige grunde taler derfor, dog ikke ud over den samlede straffetid.

Stk. 6. Prøveløsladelse i medfør af denne bestemmelse forudsætter, at den dømtes forhold ikke gør løsladelse utilrådelig, at der er sikret den dømte passende ophold og arbejde eller andet underhold, samt at den dømte er egnet til og erklærer sig villig til at overholde de vilkår for løsladelsen, som fastsættes efter stk. 3 og 4.

Stk. 7. Bestemmelserne i § 38, stk. 4, § 39, stk. 1 og stk. 2, 3. pkt., § 40 og § 63, stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

18. Efter § 40 a indsættes:

»§ 41. Når 12 år af en straf af fængsel på livstid er udstået, afgør justitsministeren, om den dømte skal løslades på prøve.

Stk. 2. Løsladelse på prøve forudsætter, at den dømtes forhold ikke gør løsladelse utilrådelig, at der er sikret den pågældende passende ophold og arbejde eller andet underhold, og at den pågældende erklærer at ville overholde de vilkår for løsladelsen, som fastsættes efter stk. 3, 3. pkt.

Stk. 3. Løsladelse betinges af, at den dømte ikke i prøvetiden begår strafbart forhold, og at den pågældende overholder de vilkår, som måtte være fastsat. Prøvetiden kan ikke overstige 5 år. § 57 finder tilsvarende anvendelse.

§ 42. Begår den prøveløsladte nyt strafbart forhold i prøvetiden, og foretages der inden dennes udløb rettergangs-skridt, hvorved den pågældende sigtes for forholdet, kan retten ved dom træffe afgørelse om, at den pågældende skal genind-sættes til udståelse af livstidsstraffen. Når omstændighederne

taler derfor, kan retten i stedet idømme straf alene for det nye forhold, eventuelt i forbindelse med en ændring af vilkårene for prøveløsladelsen.

Stk. 2. Overtræder den prøveløsladte i øvrigt vilkårene, finder § 40, stk. 2-5, jf. § 41, stk. 3, tilsvarende anvendelse.

§ 43. Ved hel eller delvis eftergivelse af en straf ved betinget benådning kan det fastsættes som vilkår for benådningen, at bestemmelserne i § 40, stk. 1-5, eller § 42 finder tilsvarende anvendelse.«

19. § 44 ophæves.

20. § 47, stk. 1, nr. 3 og 4, affattes således:

»3) hensættelse i strafcelle indtil 3 måneder.

4) udelukkelse fra arbejdsgodtgørelse eller inddragelse af allerede erhvervet arbejdsgodtgørelse.«

21. § 47, stk. 1, nr. 5, ophæves.

22. I § 49, stk. 1, udgår »og hæfte«.

23. § 50, stk. 1, affattes således:

»Bøde tilfalder statskassen.«

24. I § 50 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Den bødefældte kan ikke kræve bøden betalt eller erstattet af andre.«

25. I § 51 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Politiet kan hos andre offentlige myndigheder indhente de oplysninger, der er nødvendige for bødefastsættelsen. Endvidere kan politiet fra registre, der føres af offentlige myndigheder, herunder domstolene, kræve de oplysninger om den pågældendes forhold, som findes af betydning for bødefastsættelsen. Oplysningerne meddeles skriftligt eller ved direkte dataoverførsel.«

26. § 52, stk. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 3.* Betales en bøde ikke, inddrives den, medmindre politiet skønner, at inddrivelse ikke er mulig eller væsentligt vil forringe den pågældendes levevilkår.

Stk. 4. Politiet kan inddrive bøder, sagsomkostninger og konfiskerede beløb i straffesager, der forfølges af det offentlige, ved udpantning og ved indeholdelse i den pågældendes indtægter efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i lov nr. 85 af 30. marts 1935 om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m.m.

Stk. 5. Pålæg om indeholdelse efter stk. 4 gives af politiet, som også modtager de indeholdte beløb. Indeholdelsen sker efter indeholdelse for skatte- og afgiftskrav og krav på underholdsbidrag. Politiet kan hos andre offentlige myndigheder indhente de oplysninger, der er nødvendige for at varetage indeholdelsen, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold. Endvidere kan politiet fra alle af offentlige myndigheder førte registre og de af domstolene førte registre over løsøre og fast ejendom kræve de oplysninger om skyldnerens forhold, som findes af betydning for tvangsfuldbyrdelsen. Oplysningerne meddeles skriftligt eller ved direkte dataoverførsel.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte regler om indeholdelse af indtægter efter stk. 4, herunder om politiets kontrol med indeholdelsen, om pligter og erstatningsansvar for den indeholdelsespligtige, om udpantningsret for beløb, som den indeholdelsespligtige hæfter for, og om skyldnerens pligt til at give politiet oplysninger til brug ved indeholdelsen.

Stk. 7. For forsætlig eller uagtsom overtrædelse af bestemmelser, der er fastsat i medfør af stk. 6, kan der fastsættes bødestraf. Der kan ligeledes fastsættes bestemmelser om bødeansvar for juridiske personer.«

27. I § 53 udgår »hæfte eller«.

28. § 54, stk. 1, affattes således:

»Når en bøde idømmes af eller vedtages for en domstol, træffer retten samtidig med bødens fastsættelse afgørelse om forvandlingsstraffens varighed. Når bøden er fastsat som dagbod, iagttages ved forvandlingsstraffens beregning, at 1 dags fængsel svarer til 1 dagbod, dog at forvandlingsstraffen ikke kan sættes lavere end 2 dage. Er bøden fastsat på anden måde, kan forvandlingsstraffen ikke sættes lavere end 2 dage og ikke højere end 60 dage. I særlige tilfælde kan forvandlingsstraffen dog forhøjes indtil 9 måneder.«

29. § 55, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

30. I § 55, stk. 2, som bliver stk. 1, indsættes efter »bøder«: », der ikke er idømt af eller vedtaget for en domstol,«

31. I § 57, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) underkaster sig en struktureret, kontrolleret alkoholistbehandling af mindst et års varighed,«

Nr. 5-8 bliver herefter nr. 6-9.

32. § 57, stk. 1, nr. 8, der bliver nr. 9, affattes således:

»9) efter kommunens afgørelse undergives foranstaltninger efter § 15 i lagtingslov om børneværn, eventuelt af nærmere angiven art, og efterkommer de forskrifter, kommunen meddeler den pågældende.«

33. I § 57, stk. 2, ændres »nr. 1-7« til: »nr. 1-8«.

34. § 58, stk. 1, 2. og 3. pkt., ophæves.

35. I § 61, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 88, stk. 2-5« til: »§ 88, stk. 2-4«.

36. § 61 a ophæves.

37. § 63 affattes således:

»§ 63. Som vilkår for udsættelsen af fængselsstraf bestemmes, at den dømte skal udføre ulønnet samfundstjeneste i mindst 30 og højst 240 timer. Den fastsatte arbejdspligt skal opfyldes inden for en længstetid, der udmåles i forhold til antallet af arbejdstimer.

Stk. 2. Den i medfør af stk. 1 fastsatte længstetid kan af tilsynsmyndigheden forlænges, hvis særlige grunde taler derfor, dog ikke ud over prøvetiden. Tilsynsmyndighedens afgø-

relse om forlængelse af længstetiden indbringes efter anmodning fra den dømte for retten.

Stk. 3. I dommen fastsættes en prøvetid på højst 2 år. Det kan i dommen bestemmes, at prøvetiden ophører, når længstetiden for arbejdsforpligtelsens opfyldelse er udløbet.

Stk. 4. Den dømte undergives tilsyn i prøvetiden. Retten kan endvidere, hvis det findes formålstjenligt, fastsætte vilkår som nævnt i § 57. Tilsynet ophører, og eventuelle vilkår efter § 57 bortfalder, når længstetiden for arbejdspligtens opfyldelse er udløbet, medmindre andet er bestemt i dommen.«

38. § 64 affattes således:

»§ 64. I forbindelse med betinget dom med vilkår om samfundstjeneste kan der idømmes ubetinget fængselsstraf eller bøde efter reglerne i § 58. En i medfør af § 58, stk. 1, fastsat fængselsstraf kan dog ikke overstige 3 måneder.«

39. I § 66, stk. 2, ændres »§ 63, stk. 3« til: »§ 63, stk. 4«.

40. I § 68 ændres »åndssvage eller under åndssvageforsorg eller i egnet hjem eller institution til særlig pleje eller forsorg« til: »personer med vidtgående psykiske handicap eller under tilsyn med mulighed for administrativ anbringelse eller i egnet hjem eller institution til særlig pleje eller forsorg.«

41. Efter § 68 indsættes:

»§ 68 a. Medfører en foranstaltning efter § 68 eller § 72, jf. § 68, at den dømte skal anbringes i institution, eller giver foranstaltningen mulighed herfor, fastsættes en længstetid på 5 år for denne foranstaltning. Længstetiden omfatter også foranstaltninger, som senere fastsættes efter § 72, jf. § 68, og som medfører en lempelse af den hidtidige foranstaltning. Under særlige omstændigheder kan retten efter anmodning fra anklagemyndigheden ved kendelse fastsætte en ny længstetid på 2 år.

Stk. 2. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, fastsættes dog i almindelighed ingen længstetid, hvis den dømte findes skyldig i drab, røveri, frihedsberøvelse, alvorlig voldsforbrydelse, trusler af den i § 266 nævnte art, brandstiftelse, voldtægt eller anden alvorlig sædelighedsforbrydelse eller i forsøg på en af de nævnte forbrydelser. Er der ikke fastsat en længstetid, indbringer anklagemyndigheden spørgsmålet om ændring eller endelig ophævelse af foranstaltningen for retten 5 år efter afgørelsen, medmindre spørgsmålet har været forelagt for retten inden for de sidste to år. Derefter forelægges spørgsmålet for retten mindst hvert andet år.

Stk. 3. Ved andre foranstaltninger end de i stk. 1 nævnte fastsættes en længstetid for foranstaltningen, der ikke kan overstige 3 år. Under særlige omstændigheder kan retten efter anmodning fra anklagemyndigheden ved kendelse forlænge længstetiden. Den samlede tid for foranstaltningen kan ikke overstige 5 år.«

42. § 69, stk. 2, ophæves.

43. Efter § 69 indsættes:

»§ 69 a. Medfører en foranstaltning efter § 69, at den dømte skal anbringes i institution, eller giver foranstaltningen mulighed herfor, fastsættes en længstetid på 5 år for denne foranstaltning og en længstetid for opholdet, der i almindelighed ikke kan overstige 1 år. Længstetiden på 5 år omfatter også foranstaltninger, som senere fastsættes efter § 72, jf. § 69 og § 68, 2. pkt., og som medfører en lempelse af den hidtidige foranstaltning. Under særlige omstændigheder kan retten efter anmodning fra anklagemyndigheden ved kendelse fastsætte en ny længstetid på 2 år for foranstaltningen eller en ny længstetid for opholdet.

Stk. 2. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, fastsættes dog i almindelighed ingen længstetid for foranstaltningen, hvis den dømte findes skyldig i drab, røveri, frihedsberøvelse, alvorlig voldsforbrydelse, trusler af den i § 266 nævnte art, brandstiftelse, voldtægt eller anden alvorlig sædelighedsforbrydelse eller i forsøg på en af de nævnte forbrydelser. § 68 a, stk. 2, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Ved andre foranstaltninger end de i stk. 1 nævnte fastsættes en længstetid for foranstaltningen, der ikke kan overstige 3 år. Under særlige omstændigheder kan retten efter anmodning fra anklagemyndigheden ved kendelse forlænge længstetiden. Den samlede tid for foranstaltningen kan ikke overstige 5 år.«

44. I § 70 indsættes som *stk. 2:*

»*Stk. 2.* En person kan endvidere dømmes til forvaring, hvis

- 1) han findes skyldig i voldtægt eller anden alvorlig sædelighedsforbrydelse eller i forsøg herpå, og
- 2) det efter karakteren af det begåede forhold og oplysningerne om hans person, herunder om tidligere kriminalitet, må antages, at han frembyder væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og
- 3) anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare.«

45. I § 71 indsættes som *stk. 3:*

»*Stk. 3.* Justitsministeren fastsætter nærmere regler om tagelse og vederlæggelse af bistandsværger samt om disses opgaver og nærmere beføjelser.«

46. § 72 affattes således:

»§ 72. Det påhviler anklagemyndigheden at påse, at en foranstaltning efter §§ 68, 69 eller 70 ikke opretholdes i længere tid og videre omfang end nødvendigt.

Stk. 2. Bestemmelse om ændring eller endelig ophævelse af en foranstaltning efter §§ 68, 69 eller 70 træffes ved kendelse efter anmodning fra den dømte, bistandsværger, anklagemyndigheden, institutionens ledelse eller kriminalforsorgen. Anmodning fra den dømte, bistandsværger, institutionens ledelse eller kriminalforsorgen fremsættes over for anklagemyndigheden, der snarest muligt indbringer spørgsmålet for retten. Tages en anmodning fra den dømte eller bistandsværger ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet et halvt år fra kendelsens afsigelse.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 59, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på afgørelser efter stk. 2. Er der spørgsmål om ændring af foranstaltningen på grund af ny lovovertrædelse,

afgøres spørgsmålet dog af den ret, der behandler sagen vedrørende overtrædelsen.«

47. I § 73, *stk. 1*, ændres »§ 69, stk. 1,« til: »§ 69«.

48. Efter § 73 indsættes:

»§ 73 a. Justitsministeren kan efter forhandling med socialministeren og sundhedsministeren fastsætte regler om meddelelse af tilladelse til udgang m.v. til personer, der er anbragt i hospital for sindslidende m.v. i henhold til en afgørelse truffet i medfør af §§ 68 eller 69. Justitsministeren kan i den forbindelse fastsætte, at afgørelser, der træffes i medfør af disse regler, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

49. Efter § 74 indsættes:

»§ 74 a. Hvis en person, der på gerningstiden ikke var fyldt 18 år, har begået grovere personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, kan retten bestemme, at den pågældende skal undergive sig en struktureret, kontrolleret socialpædagogisk behandling af 2 års varighed, hvis det må anses for formålstjenligt for at forebygge yderligere lovovertrædelser.

Stk. 2. Retten kan give den dømte pålæg svarende til de vilkår, der kan fastsættes efter § 57. Længstetiden for ophold i døgninstitution eller godkendt opholdssted er 1 år og 6 måneder, heraf højst 12 måneder i en sikret afdeling på en døgninstitution for børn og unge. Begår en person, der er undergivet en foranstaltning efter stk. 1, ny kriminalitet, kan retten i stedet for at idømme straf forlænge foranstaltningen, herunder længstetiderne efter 2. pkt., med indtil 6 måneder.

Stk. 3. Den dømte kan kræve afgørelser om overførsel til en sikret afdeling i en døgninstitution for børn og unge og afgørelser om overførsel fra ambulant behandling til anbringelse på en døgninstitution for børn og unge eller godkendt opholdssted indbragt for retten til prøvelse. Det samme gælder, i det omfang de sociale myndigheder med hjemmel i dommen træffer afgørelse om, at den pågældende skal forblive i institution ud over det i dommen fastsatte tidsrum for opholdet. Afgørelsen træffes ved kendelse. Sagens indbringelse for retten har ikke opsættende virkning. Bestemmelsen i § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Justitsministeren kan efter forhandling med socialministeren fastsætte regler om meddelelse af tilladelse til udgang m.v. til personer, der er undergivet en foranstaltning efter stk. 1 og 2. Justitsministeren kan i den forbindelse fastsætte, at afgørelser, der træffes i medfør af disse regler, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

50. Efter § 76 indsættes:

»§ 76 a. Der kan foretages hel eller delvis konfiskation af formuegoder, der tilhører en person, som findes skyldig i en strafbar handling, når

- 1) handlingen er af en sådan karakter, at den kan give betydeligt udbytte, og
- 2) den efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover eller er en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer.

Stk. 2. Under betingelser som nævnt i stk. 1 kan der foretages hel eller delvis konfiskation af formuegoder, som den pågældendes ægtefælle eller samlever har erhvervet, medmindre

- 1) formuegodet er erhvervet mere end 5 år før den strafbare handling, som danner grundlag for konfiskation efter stk. 1, eller
- 2) ægteskabet eller samlivsforholdet ikke bestod på tidspunktet for erhvervelsen.

Stk. 3. Under betingelser som nævnt i stk. 1 kan der foretages hel eller delvis konfiskation af formuegoder overdraget til en juridisk person, som den pågældende alene eller sammen med sine nærmeste har en bestemmende indflydelse på. Det samme gælder, hvis den pågældende oppebærer en betydelig del af den juridiske persons indtægter. Konfiskation kan dog ikke ske, hvis formuegodet er overdraget til den juridiske person mere end 5 år før den strafbare handling, som danner grundlag for konfiskation efter stk. 1.

Stk. 4. Konfiskation efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis den pågældende sandsynliggør, at et formuegode er erhvervet på lovlig måde eller for lovligt erhvervede midler.

Stk. 5. I stedet for konfiskation af bestemte formuegoder efter stk. 1-3 kan der konfiskeres et beløb svarende til deres værdi eller en del heraf.«

51. I § 77, stk. 1, ændres »§ 75, stk. 1« til: » § 75, stk. 1, eller § 76 a«.

52. I § 77 a, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.: »Der kan under samme betingelser ske konfiskation af andre formuegoder, herunder penge.«

53. § 80 affattes således:

»§ 80. Ved straffens fastsættelse skal der under hensyntagen til ensartethed i retsanvendelsen lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden.

Stk. 2. Ved vurderingen af lovovertrædelsens grovhed skal der tages hensyn til den med lovovertrædelsen forbundne skade, fare og krænkelse samt til, hvad gerningsmanden indså eller burde have indset herom. Ved vurderingen af oplysninger om gerningsmanden skal der tages hensyn til dennes almindelige personlige og sociale forhold, dennes forhold før og efter gerningen samt dennes bevæggrunde til gerningen.«

54. § 81 affattes således:

»§ 81. Det skal ved straffens fastsættelse i almindelighed indgå som skærpende omstændighed,

- 1) at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen,
- 2) at gerningen er udført af flere i forening,
- 3) at gerningen er særligt planlagt eller led i omfattende kriminalitet,
- 4) at gerningsmanden tilsigtede, at gerningen skulle have betydelig alvorligere følger, end den fik,
- 5) at gerningsmanden har udvist særlig hensynsløshed,
- 6) at gerningen har baggrund i andres etniske oprindelse, tro eller lignende,

- 7) at gerningen har baggrund i den forurettedes lovlige ytringer i den offentlige debat,
- 8) at gerningen er begået i udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv eller under misbrug af stilling eller særligt tillidsforhold i øvrigt,
- 9) at gerningsmanden har fået en anden til at medvirke til gerningen ved tvang, svig eller udnyttelse af dennes unge alder eller betydelige økonomiske eller personlige vanskeligheder, manglende indsigt, letsind eller et bestående afhængighedsforhold,
- 10) at gerningsmanden har udnyttet forurettedes værgeløse stilling,
- 11) at gerningen er begået af en person, der udstår straf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter,
- 12) at gerningen er begået af en tidligere indsat over for institutionen eller en person med ansættelse ved institutionen.«

55. Efter § 81 indsættes:

»§ 82. Det skal ved straffens fastsættelse i almindelighed indgå som formildende omstændighed,

- 1) at gerningsmanden ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført,
- 2) at gerningsmanden har høj alder, når anvendelse af den sædvanlige straf er unødvendig eller skadelig,
- 3) at gerningen grænser til at være omfattet af en straffrihedsgrund,
- 4) at gerningsmanden har handlet i undskyldelig uvidenhed om eller undskyldelig misforståelse af retsregler, der forbyder eller påbyder handlingens foretagelse,
- 5) at gerningen er udført i en oprørt sindstilstand, der er fremkaldt af forurettede eller personer med tilknytning til denne ved et uretmæssigt angreb eller en grov fornærmelse,
- 6) at gerningen er begået som følge af tvang, svig eller udnyttelse af gerningsmandens unge alder eller betydelige økonomiske eller personlige vanskeligheder, manglende indsigt, letsind eller et bestående afhængighedsforhold,
- 7) at gerningen er begået under indflydelse af stærk medfølelse eller sindsbevægelse, eller der foreligger andre særlige oplysninger om gerningsmandens sindstilstand eller omstændighederne ved gerningen,
- 8) at gerningsmanden frivilligt har afværget eller søgt at afværge den fare, der er forvoldt ved den strafbare handling,
- 9) at gerningsmanden frivilligt har angivet sig selv og aflagt fuldstændig tilståelse,
- 10) at gerningsmanden har givet oplysninger, som er afgørende for opklaringen af strafbare handlinger begået af andre,
- 11) at gerningsmanden har genoprettet eller søgt at genoprette den skade, der er forvoldt ved den strafbare handling,
- 12) at gerningsmanden på grund af den strafbare handling frakendes en af de i § 79 omhandlede rettigheder eller påføres andre følger, der kan sidestilles med straf,

- 13) at straffesagen mod gerningsmanden ikke er afgjort inden for en rimelig tid, uden at det kan bebrejdes gerningsmanden,
 14) at der er gået så lang tid, siden den strafbare handling blev foretaget, at anvendelse af den sædvanlige straf er unødvendig.«

56. § 83 affattes således:

»§ 83. Straffen kan nedsættes under den foreskrevne strafeframme, når oplysninger om gerningen, gerningsmandens person eller andre forhold afgørende taler herfor. Under i øvrigt formildende omstændigheder kan straffen bortfalde.«

57. § 84 affattes således:

»§ 84. Det er en betingelse for anvendelsen af bestemmelser om forhøjet straf eller andre retsfølger i gentagelsestilfælde, at gerningsmanden, inden den pågældende på ny forbrød sig, i den danske stat er fundet skyldig i en begået strafbar handling, som loven tillægger gentagelsesvirkning på den nu begåede, eller forsøg på eller medvirken til en sådan.

Stk. 2. Retten kan tillægge straffedomme afsagt uden for den danske stat samme gentagelsesvirkning som de her i landet afsagte.

Stk. 3. Gentagelsesvirkningen ophører, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere straf er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige dom eller bødens vedtagelse. Med hensyn til betingede domme regnes fristen fra den endelige dom.«

58. § 85 ophæves.

59. I § 86, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»Har den domte under frihedsberøvelsen været isoleret efter rettens bestemmelse, afkortes yderligere et antal dage svarende til en dag for hvert påbegyndt tidsrum af 3 døgn, hvor den domte har været isoleret.«

60. I § 86, stk. 2, udgår », jfr. dog § 58, stk. 1.«

61. § 87 ophæves.

62. § 88, stk. 2 og 3, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Medfører en af lovovertrædelserne fængsel, en anden bøde, kan retten i stedet for en fælles fængselsstraf idømme bøde ved siden af fængsel.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

63. I § 88, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres »§§ 68-70« til: »§§ 68-70 eller § 74 a«.

64. I § 89, 2. pkt., ændres »§§ 33 og 44« til: »§ 33«.

65. I § 89 a, stk. 1, ændres »§§ 68-70« til: »§§ 68-70 eller § 74 a«.

66. I § 89 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Idømmes en person, der er undergivet foranstaltning efter §§ 68-70 eller § 74 a, straf, kan retten træffe bestemmelse om bortfald af den tidligere idømte foranstaltning.«

67. §§ 90 og 91 ophæves.

68. I § 93, stk. 1, nr. 1, udgår », eller når straffen for overtrædelsen ikke ville overstige bøde«.

69. § 93, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Forældelsesfristen er i intet tilfælde mindre end 5 år for

- 1) overtrædelse af denne lovs § 296, stk. 2, § 297, stk. 2, og § 302, stk. 2,
- 2) overtrædelse af skatte-, told-, afgifts- eller tilskudslovgivningen, hvorved der opnås eller kan opnås uberettiget vinding.«

70. I § 93, stk. 3, udgår »samt § 289, 1. pkt.«

71. Efter § 93 indsættes:

»§ 93 a. Når en lovovertrædelse er omfattet af en af Danmark tiltrådt mellemfolkelig overenskomst, ifølge hvilken strafansvaret er uforældeligt, indtræder forældelse ikke.

§ 93 b. Når en lovovertrædelse er omfattet af denne lovs § 157 a, indtræder forældelse ikke.«

72. I § 94, stk. 3, ændres »dansk skib« til: »dansk eller færøsk skib« og »dansk havn« til »dansk eller færøsk havn«.

73. I § 94, stk. 4, 1. pkt., ændres »og 223« til: »223, 245 a, 246, jf. § 245 a, og § 262 a, stk. 2,«.

74. § 94, stk. 4, 3. og 4. pkt., ophæves.

75. § 94, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Forældelsesfristen afbrydes, når den pågældende gøres bekendt med sigtelsen, eller når anklagemyndigheden anmoder om rettergangsskridt, hvorved den pågældende sigtes for overtrædelsen. Forældelsesfristen for en juridisk persons ansvar kan afbrydes over for en person, der efter retsplejelovens § 157 kan modtage forkyndelser på den juridiske persons vegne.«

76. I § 95 indsættes efter »§§ 68-70«: », § 74 a«.

77. § 97, stk. 2, nr. 1, affattes således:

»1) 5 år for fængsel indtil 1 år samt for foranstaltninger efter § 74 a,«

78. I § 97, stk. 2, nr. 2, ændres »§§ 68-69« til: »§§ 68 og 69«.

79. § 97 a, stk. 1 og 2, affattes således:

»Hvis der ikke forinden er indgivet begæring om udpantning, bortfalder bøde efter

- 1) 5 år, når bøden ikke overstiger 10.000 kr., og
- 2) 10 år, når bøden overstiger 10.000 kr.

Stk. 2. Forvandlingsstraf for bøde bortfalder efter 3 år, medmindre dens fuldbyrdelse er påbegyndt forinden. For bøde på over 10.000 kr. er fristen dog 5 år.«

80. I § 100, stk. 2, ændres »med hæfte eller fængsel indtil 1 år eller under formildende omstændigheder med bøde« til: »med bøde eller fængsel indtil 1 år«

81. I § 103, stk. 1, og § 109, stk. 2, udgår: »hæfte eller«.

82. I § 103, stk. 2, ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder«.

83. I § 104, stk. 1, udgår: », hæfte«.

84. I § 110, stk. 2, ændres »hæfte eller fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder bøde« til: »bøde eller fængsel indtil 3 år«.

85. I § 110 a, stk. 1, ændres »bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel« til: »bøde eller fængsel«.

86. § 110 a, stk. 1, nr. 2, ophæves.
Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

87. I § 110 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Med bøde straffes den, som forsætligt eller uagtsomt uden behørig tilladelse optager fotografier fra luftfartøj over dansk statsområde eller offentliggør sådanne ulovligt optagne fotografier.«

88. § 110 c, stk. 1, affattes således:

»§ 110 c. Den, som overtræder bestemmelser eller forbud, som i henhold til lov måtte være givet til værn for statens forsvars- eller neutralitetsforanstaltninger, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil 3 år.«

89. I § 110 c, stk. 2, ændres », hæfte« til: »eller fængsel indtil 4 måneder«.

90. I § 110 c indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Begås en forbrydelse som nævnt i stk. 1 eller 2 uagtsomt, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år.«

91. I § 110 d ændres »det halve« til: »det halve, medmindre forholdet er omfattet af kapitel 13«.

92. § 110 e affattes således:

»§ 110 e. Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes den, der offentlig forhåner en fremmed nation, en fremmed stat, dens flag eller andet anerkendt nationalmærke eller De Forenede Nationers eller Det Europæiske Råds flag.«

93. I *overskriften* til 13. kapitel ændres »statsmyndigheder m.v.« til: »statsmyndigheder, terrorisme m.v.«

94. § 114 ophæves og i stedet indsættes:

»§ 114. For terrorisme straffes med fængsel indtil på livstid den, som med forsæt til at skræmme en befolkning i alvorlig grad eller uretmæssigt at tvinge danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller en international organisation til at foretage eller undlade at foretage en handling eller at destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer begår en eller flere af følgende handlinger, når handlingen i kraft af sin karakter eller den sammenhæng, hvori den begås, kan tilføje et land eller en international organisation alvorlig skade:

- 1) Manddrab efter § 237.
- 2) Grov vold efter § 245 eller § 246.
- 3) Frihedsberøvelse efter § 261.
- 4) Forstyrrelse af trafikikkerheden efter § 184, stk. 1, retsstridige forstyrrelser i driften af almindelige samferdselsmidler m.v. efter § 193, stk. 1, eller groft hærværk efter § 291, stk. 2, hvis disse overtrædelser begås på en måde, der kan bringe menneskeliv i fare eller forårsage betydelige økonomiske tab.
- 5) Kapring af transportmidler efter § 183 a.
- 6) Grove våbenlovsovertrædelser efter § 192 a eller § 7 i lagtingslov om våben m.v.
- 7) Brandstiftelse efter § 180, sprængning, spredning af skadevoldende luftarter, oversvømmelse, skibbrud, jernbane- eller anden transportulykke efter § 183, stk. 1 og 2, sundhedsfarlig forurening af vandforsyningen efter § 186, stk. 1, sundhedsfarlig forurening af ting bestemt til almindelig udbredelse m.v. efter § 187, stk. 1.
- 8) Besiddelse eller anvendelse m.v. af radioaktive stoffer efter § 192 b.

Stk. 2. På samme måde straffes den, som med det i stk. 1 nævnte forsæt transporterer våben eller eksplosivstoffer.

Stk. 3. Endvidere straffes på samme måde den, der med det i stk. 1 nævnte forsæt truer med at begå en af de i stk. 1 og 2 nævnte handlinger.

§ 114 a. Begås en af de i nr. 1-6 nævnte handlinger, uden at forholdet omfattes af § 114, kan straffen overstige den højeste for lovovertrædelser foreskrevne straf med indtil det halve. Hvis den højeste straf, der er foreskrevet for den pågældende handling, er mindre end 4 års fængsel, kan straffen dog stige til fængsel indtil 6 år.

- 1) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 192 a, stk. 2, § 193, stk. 1, §§ 237, 244, 245, 246, 250, § 252, stk. 1, § 266, § 288 eller § 291, stk. 1 eller 2, når handlingen er omfattet af artikel 1 i konventionen af 16. december 1970 om bekæmpelse af ulovlig bemægtigelse af luftfartøjer, artikel 1 i konventionen af 23. september 1971 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod den civile luftfarts sikkerhed eller artikel II i protokollen af 24. februar 1988 til bekæmpelse af ulovlige voldshandlinger i lufthavne, der betjener den internationale civile luftfart, jf. bilag 1, nr. 1 og 2.
- 2) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 184, stk. 1, §§ 237, 244, 245, 246, 250, § 252, stk. 1, § 260, § 261, stk. 1 eller 2, § 266 eller § 291, stk. 1 eller 2, når handlingen er omfattet af artikel 2 i konventionen

af 14. december 1973 om forebyggelse af og straf for forbrydelser mod internationalt beskyttede personer, herunder diplomatiske repræsentanter, jf. bilag 1, nr. 3.

- 3) Overtrædelse af § 261, stk. 1 eller 2, når handlingen er omfattet af artikel 1 i den internationale konvention af 17. december 1979 imod gidseltagning, jf. bilag 1, nr. 4.
- 4) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 186, stk. 1, § 192 a, stk. 2, §§ 192 b, 237, 244, 245, 246, 260, 266, 276, 278, 279, 279 a, 281, 288 eller § 291, stk. 2, når handlingen er omfattet af artikel 7 i IAEA-konventionen (Det Internationale Atomenergi-agenturs konvention) af 3. marts 1980 om fysisk beskyttelse af nukleare materialer, jf. bilag 1, nr. 5.
- 5) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 192 a, stk. 2, § 193, stk. 1, §§ 237, 244, 245, 246, § 252, stk. 1, §§ 260, 266, 288 eller § 291, stk. 1 eller 2, når handlingen er omfattet af artikel 3 i konventionen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod søfartsikkerheden eller artikel 2 i protokollen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod sikkerheden for fastgjorte platforme, der befinder sig på kontinentalsokkelen, jf. bilag 1, nr. 6 og 7.
- 6) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 186, stk. 1, § 192 a, stk. 2, § 193, stk. 1, §§ 237, 244, 245, 246, 250, § 252, stk. 1, § 266 eller § 291, stk. 2, når handlingen er omfattet af artikel 2 i den internationale konvention af 15. december 1997 til bekæmpelse af terrorbombninger, jf. bilag 1, nr. 8.

§ 114 b. Med fængsel indtil 10 år straffes den, som

- 1) direkte eller indirekte yder økonomisk støtte til,
- 2) direkte eller indirekte tilvejebringer eller indsamler midler til eller
- 3) direkte eller indirekte stiller penge, andre formuegoder eller finansielle eller andre lignende ydelser til rådighed for

en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a.

§ 114 c. Med fængsel indtil 10 år straffes den, som hverver en person til at begå eller fremme handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a eller til at slutte sig til en gruppe eller sammenslutning for at fremme, at gruppen eller sammenslutningen begår handlinger af denne karakter. Under særlig skærpende omstændigheder kan straffen stige til fængsel indtil 16 år. Som særlig skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor der er tale om overtrædelser af systematisk eller organiseret karakter.

Stk. 2. Med fængsel indtil 6 år straffes den, som hverver en person til at begå eller fremme handlinger omfattet af § 114 b eller til at slutte sig til en gruppe eller sammenslutning for at fremme, at gruppen eller sammenslutningen begår handlinger af denne karakter.

Stk. 3. Med fængsel indtil 6 år straffes den, som lader sig hverve til at begå handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a.

§ 114 d. Med fængsel indtil 10 år straffes den, som træner, instruerer eller på anden måde oplærer en person til at begå eller fremme handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a med viden om, at personen har til hensigt at anvende færdighederne til dette formål. Under særlig skærpende omstændigheder kan straffen stige til fængsel indtil 16 år. Som særlig skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor der er tale om overtrædelser af systematisk eller organiseret karakter.

Stk. 2. Med fængsel indtil 6 år straffes den, som træner, instruerer eller på anden måde oplærer en person til at begå eller fremme handlinger omfattet af § 114 b med viden om, at personen har til hensigt at anvende de tillærte færdigheder til dette formål.

Stk. 3. Med fængsel indtil 6 år straffes den, som lader sig træne, instruere eller på anden måde oplære til at begå handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a.

§ 114 e. Med fængsel indtil 6 år straffes den, som i øvrigt fremmer virksomheden for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af §§ 114, 114 a, 114 b, 114 c eller 114 d.

§ 114 f. Den, som, uden at forholdet omfattes af §§ 114-114 e, deltager i eller yder væsentlig økonomisk eller anden væsentlig støtte til korps, gruppe eller sammenslutning, der har til hensigt ved magtanvendelse at øve indflydelse på offentlige anliggender eller fremkalde forstyrrelse af samfundsordenen, straffes med fængsel indtil 6 år.

§ 114 g. Den, som, uden at forholdet omfattes af §§ 114-114 f, deltager i ulovlig militær organisation eller gruppe, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

§ 114 h. Med fængsel indtil 6 år straffes den, der under skærpende omstændigheder i strid med lovgivningen om ikke spredning af masseødelæggelsesvåben m.v.

- 1) udfører produkter med dobbelt anvendelse uden tilladelse,
- 2) til brug for myndighedernes afgørelser om produkter med dobbelt anvendelse giver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse eller
- 3) handler i strid med vilkår, der er fastsat i myndighedernes afgørelser om produkter med dobbelt anvendelse.«

95. I § 117, stk. 1, ændres »hæfte eller med fængsel indtil 2 år eller under formildende omstændigheder med bøde« til: »bøde eller fængsel indtil 2 år«.

96. I § 119, stk. 1, ændres »hæfte eller med fængsel indtil 6 år, under formildende omstændigheder med bøde« til: »bøde eller fængsel indtil 8 år«.

97. I § 119, stk. 3, ændres »hæfte eller bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 6 måneder« til: »bøde eller fængsel indtil 6 måneder«.

98. I § 121 udgår »hæfte eller med«.

99. § 122 affattes således:

»§ 122. Den, som uberettiget yder, lover eller tilbyder nogen, der virker i dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv, gave eller anden fordel for at formå den pågældende til at gøre eller undlade noget i tjenesten, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.«

100. § 123 affattes således:

»§ 123. Den, som med trussel om vold forulemper, eller som med vold, ulovlig tvang efter § 260, trusler efter § 266 eller på anden måde begår en strafbar handling mod en person, dennes nærmeste eller andre med tilknytning til denne i anledning af personens forventede eller allerede afgivne forklaring til politiet eller i retten, straffes med bøde eller fængsel indtil 8 år.«

101. § 124, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Den, der flygter som anholdt eller fængslet, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der befrier en anholdt, fængslet eller tvangsbragt person, såvel som den, der tilskynder eller hjælper en sådan person til at undvige eller holder den undvegne skjult.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

102. I § 124, stk. 2, som bliver stk. 3, udgår »eller under skærpende omstændigheder med hæfte«.

103. § 124 indsættes som stk. 4 og 5:

»Stk. 4. Den, der i et arresthus eller lukket fængsel som anholdt eller fængslet uretmæssigt besidder en mobiltelefon eller lignende kommunikationsudstyr, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. På samme måde straffes besøgende og andre udefrakommende, som uretmæssigt medtager en mobiltelefon eller lignende kommunikationsudstyr i et arresthus eller lukket fængsel.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-3 gælder også i forhold til personer i forvaring samt personer, der i stedet for varetægtsfængsel i forbindelse med straffuldbyrdelse uden for kriminalforsorgen eller i medfør af straffelovens § 74 a er frihedsberøvet i institution m.v. Bestemmelsen i stk. 4, 1. pkt., gælder også i forhold til personer i forvaring.«

104. I § 125, stk. 1, ændres », hæfte eller med« til: »eller«.

105. Efter § 125 indsættes:

»§ 125 a. Den, som for vindings skyld og under i øvrigt særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i menneskesmugling efter udlændingelovens § 59, stk. 5, straffes med fængsel indtil 8 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor andres liv udsættes for fare, eller hvor der er tale om overtrædelser af mere systematisk eller organiseret karakter.«

106. I § 126, stk. 1, ændres », hæfte eller med« til: »eller«.

107. I § 126, stk. 2, ændres »hæfte« til: »fængsel«.

108. I § 127, stk. 1, ændres », hæfte eller med« til: »eller«.

109. I § 128 udgår », hæfte«.

110. I § 129 ændres »hæfte indtil 3 måneder eller under skærpende omstændigheder med fængsel i samme tid« til: »fængsel indtil 3 måneder«.

111. I § 129 a, stk. 1, udgår », hæfte«.

112. I § 130 ændres »bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel« til: »bøde eller fængsel«.

113. I § 131, stk. 1, ændres »bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder eller under skærpende omstændigheder med fængsel i samme tid« til: »bøde eller fængsel indtil 6 måneder«.

114. I § 131, stk. 2, ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder«.

115. I § 132 a, 1. pkt., ændres »hæfte eller fængsel indtil 1 år« til: »bøde eller fængsel indtil 2 år«.

116. § 132 a, 2. pkt., ophæves.

117. I § 133, stk. 1, ændres »fængsel indtil 3 år eller hæfte« til: »bøde eller fængsel indtil 3 år«.

118. § 133, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

119. § 133, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Begås der under sådant opløb nogen under dets formål hørende forbrydelse, straffes opløbets anstiftere eller ledere efter den bestemmelse, der gælder for den pågældende forbrydelse.«

120. I § 134 ændres »hæfte indtil 3 måneder eller under skærpende omstændigheder med fængsel i samme tid« til: »fængsel indtil 3 måneder«.

121. I § 134 a ændres »hæfte eller med fængsel indtil 6 måneder« til: »fængsel indtil 1 år og 6 måneder«.

122. I § 135 ændres »hæfte« til »fængsel«, og »sø- eller luftredningstjenesten eller civilforsvaret« til: »redningsberedskabet eller sø- eller luftredningstjenesten«.

123. I § 136, stk. 1, ændres »hæfte eller med fængsel indtil 4 år eller under formildende omstændigheder med bøde« til: »bøde eller fængsel indtil 4 år«.

124. I § 136, stk. 2, ændres »hæfte eller med fængsel indtil 2 år eller under formildende omstændigheder med bøde« til: »bøde eller fængsel indtil 2 år«.

125. § 137, stk. 1, affattes således:

»Den, som søger at forhindre afholdelsen af lovlig offentlig sammenkomst, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.«

126. I § 138, stk. 1, ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 1 år«.

127. § 138, 2. pkt., ophæves.

128. I § 139, stk. 1, udgår »hæfte eller med«.

129. I § 140 ændres »hæfte eller under formildende omstændigheder med bøde« til: »bøde eller fængsel indtil 4 måneder«.

130. I § 141, stk. 1, ændres »hæfte eller med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med bøde« til: »bøde eller fængsel indtil 3 år«.

131. I § 142 ændres »hæfte« til: »fængsel«.

132. § 143 ophæves.

133. § 144 affattes således:

»§ 144. Den, der i udøvelse af dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hvern, uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige en gave eller anden fordel, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 år.«

134. I § 145 ændres to steder »fængsel« til: »bøde eller fængsel«.

135. § 146, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Begås handlingen med forsæt til velfærdsfortabelse for nogen, er straffen fængsel indtil 16 år.«

136. I § 147 udgår »hæfte eller under skærpende omstændigheder med«.

137. I § 148 ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder«.

138. I § 149 ændres »hæfte eller med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med bøde« til: »bøde eller fængsel indtil 3 år«.

139. I § 150 udgår »hæfte eller med«.

140. § 151 affattes således:

»§ 151. Den, som tilskynder eller medvirker til, at nogen, der er underordnet vedkommende i offentlig tjeneste eller hvern, forbryder sig i denne tjeneste, straffes, uden hensyn til om den underordnede kan straffes eller på grund af vildfarelse eller af andre grunde er straffri, efter den for den pågældende forbrydelse gældende bestemmelse.«

141. I § 152, stk. 1, udgår », hæfte«.

142. § 152, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Begås det i stk. 1 nævnte forhold med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, eller foreligger der i øvrigt særligt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 2 år. Som særligt skærpende omstændighed anses navnlig tilfælde, hvor videregivelsen eller udnyttelsen er sket under sådanne omstændigheder, at det påfører andre en betydelig skade eller indebærer en særlig risiko herfor.«

143. § 152 d indsættes som stk. 2 og 3 :

»Stk. 2. Med samme straf straffes den, der uden at have medvirket til gerningen uberettiget videregiver oplysninger

om enkeltpersoners rent private forhold, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 1, og § 27 i lagtingslov om forvaltning, som er fremkommet ved overtrædelse af §§ 152-152 c.

Stk. 3. På samme måde straffes den, som uden at have medvirket til gerningen uberettiget videregiver oplysninger, der er fortrolige af hensyn til statens sikkerhed eller rigets forsvar.«

144. §§ 153 og 154 ophæves.

145. I § 155 ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder«.

146. I § 156 ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder«.

147. § 157 affattes således:

»§ 157. Når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hvern, gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i tjenestens eller hvervets udførelse eller i overholdelsen af de pligter, som tjenesten eller hvervet medfører, straffes den pågældende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Uden for foranstående bestemmelse falder hvern, hvis udførelse hviler på offentlig valg.«

148. Efter § 157 indsættes i 16. kapitel :

»§ 157 a. Ved fastsættelse af straf for en overtrædelse af denne lov skal det indgå som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået ved tortur.

Stk. 2. Overtrædelsen anses for begået ved tortur, hvis den er begået i udøvelsen af dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hvern ved at tilføje en anden person skade på legeme eller helbred eller stærk fysisk eller psykisk smerte eller lidelse

- 1) for at skaffe oplysninger eller en tilståelse fra nogen,
- 2) for at afstraffe, skræmme eller tvinge nogen til at gøre, tale eller undlade noget eller
- 3) på grund af den pågældendes politiske overbevisning, køn, race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse eller tro.

§ 157 b. Bestemmelserne §§ 145-147 gælder tilsvarende i udøvelse af udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hvern, hvis handlingen er omfattet af § 157 a.«

149. § 158, stk. 1, 1. pkt., affattes således: »Den, som afgiver falsk forklaring for retten, herunder ved anvendelse af telekommunikation, straffes med fængsel indtil 4 år.«

150. I § 158, stk. 3, udgår »hæfte eller«.

151. I § 160 ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder«.

152. I § 161 udgår », hæfte« og »under skærpende omstændigheder med«.

153. I § 162 udgår »hæfte eller med«.

154. § 163 affattes således:

»§ 163. Den, som i øvrigt til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige, skriftligt eller ved andet læsbart medie afgiver urigtig erklæring eller bevidner noget, som den på-

gældende ikke har viden om, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.«

155. I § 164, stk. 1, udgår »hæfte eller«.

156. I § 164, stk. 3, udgår », hæfte«.

157. Efter § 164 indsættes:

»§ 164 a. Den, som undlader at oplyse omstændigheder, der bestemt taler for, at en for en forbrydelse sigtet eller dømt er uskyldig, skønt dette kunne ske uden at udsætte den pågældende eller dennes nærmeste for fare for liv, helbred eller velfærd eller for forfølgning for vedkommende forbrydelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.«

158. I § 165 ændres », hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år« til: »eller fængsel indtil 6 måneder«.

159. Overskriften til 18. kapitel affattes således:

»Forbrydelser vedrørende betalingsmidler.«

160. § 166, stk. 2, ophæves.

161. I § 167 udgår »hæfte eller«.

162. § 168 affattes således:

»§ 168. Den, der udgiver penge, som han formoder er eftergjorte eller forfalskede, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år. Har udgiveren modtaget pengene i god tro, kan straffen bortfalde.«

163. Efter § 169 indsættes:

»§ 169 a. Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder straffes den, der uretmæssigt fremstiller, skaffer sig eller udbreder falske elektroniske penge med forsæt til, at de anvendes som ægte.

Stk. 2. Ved falske elektroniske penge forstås midler, der uden at være ægte elektroniske penge er egnede til at blive brugt som sådanne.

Stk. 3. Straffen kan stige til fængsel i 6 år, hvis handlingen er af særlig grov beskaffenhed, herunder navnlig på grund af den måde, den er udført på, eller på grund af beløbets størrelse.«

164. I § 170 ændres »hæfte« til »fængsel«.

165. § 171, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved et dokument forstås en skriftlig eller elektronisk med betegnelse af udstederen forsynet tilkendegivelse, der fremtræder som bestemt til at tjene som bevis.«

166. § 172 affattes således:

»§ 172. Straffen for dokumentfalsk er bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. Er dokumentfalsk af særlig grov karakter, eller er et større antal forhold begået, kan straffen stige til fængsel i 6 år.«

167. I § 174 ændres », hæfte eller med fængsel« til: »eller fængsel«.

168. § 175 affattes således:

»§ 175. Den, der for at skuffe i retsforhold i offentligt dokument eller bog, i privat dokument eller bog, som det ifølge lov eller særligt pligtforhold påhviler den pågældende at udfærdige eller føre, eller i læge-, tandlæge-, jordemoder- eller dyrlægeattest afgiver urigtig erklæring om noget forhold, angående hvilket erklæringen skal tjene som bevis, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der i retsforhold gør brug af et sådant dokument eller en sådan bog som indeholdende sandhed.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, når dokumentet eller bogen er udfærdiget eller føres på andet læsbart medie.«

169. I § 176, stk. 1, ændres »fængsel« til: »bøde eller fængsel«.

170. I § 176, stk. 1, udgår »eller under formildende omstændigheder med hæfte«.

171. I § 176, stk. 2, ændres »Med fængsel indtil 1 år, med hæfte eller under formildende omstændigheder med bøde« til: »Med bøde eller fængsel indtil 1 år«.

172. I § 178 ændres »fængsel« til: »bøde eller fængsel« og »eller under formildende omstændigheder med hæfte« udgår.

173. I § 179 ændres »fængsel« til: »bøde eller fængsel«.

174. § 179, 2. pkt., ophæves.

175. I § 182 udgår », hæfte« og »under skærpende omstændigheder med«.

176. I § 183, stk. 3, udgår », hæfte«.

177. § 183 a affattes således:

»§ 183 a. Den, som ved ulovlig tvang, jf. § 260, tager kontrollen over et luftfartøj, et skib eller et andet kollektivt transportmiddel eller godstransportmiddel eller griber ind i dets manøvrering, straffes med fængsel indtil på livstid.

Stk. 2. På samme måde straffes den, som ved ulovlig tvang, jf. § 260, tager kontrollen over et offshoreanlæg.«

178. I § 184, stk. 1, ændres »fængsel indtil 6 år, under formildende omstændigheder med hæfte« til: »bøde eller fængsel indtil 2 år eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 6 år«.

179. I § 184, stk. 2, ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder«.

180. I § 185 ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 2 år«.

181. I § 186, stk. 2, udgår »hæfte eller under skærpende omstændigheder«.

182. I § 187, stk. 2, udgår »hæfte eller under skærpende omstændigheder«.

183. § 188, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) brugsgenstande, der ved sædvanlig benyttelse udsætter menneskers sundhed for fare, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 år.«

184. § 188, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Begås forbrydelsen uagtsomt, er straffen bøde eller fængsel indtil 4 måneder.«

185. I § 189, stk. 1, ændres »fængsel« til: »bøde eller fængsel«.

186. § 189, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Begås forbrydelsen uagtsomt, er straffen bøde eller fængsel indtil 4 måneder.«

187. § 190 affattes således:

»§ 190. Udsættes under tilsvarende betingelser som i §§ 186-189 angivet alene husdyrs liv eller sundhed for fare, er straffen bøde eller fængsel indtil 6 år.«

188. I § 191, stk. 1, ændres »6 år« til: »10 år«, og »10 år« til: »16 år«.

189. § 191 a ophæves.

190. I § 192, stk. 1 og 3, udgår »hæfte eller med«, og i § 192, stk. 3, udgår »eller under formildende omstændigheder med bøde«.

191. § 192, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Begås forbrydelsen uagtsomt, er straffen bøde eller fængsel indtil 6 måneder.«

192. Efter § 192 indsættes:

»§ 192 a. Den, som besidder, bærer eller anvender skydevåben i strid med lagtingslovgivningen om våben m.v. under særlig skærpende omstændigheder, straffes med fængsel indtil 4 år, når overtrædelsen sker på offentligt tilgængeligt sted.

Stk. 2. Den, som i strid med lagtingslovgivningen om våben m.v. og lagtingslovgivningen om sprængstoffer og sprængningsarbejde m.v. indfører, udfører, transporterer, erhverver, overdrager, besidder, bærer, anvender, tilvirker, udvikler eller med henblik på udvikling forsker i våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, straffes med fængsel indtil 6 år.

§ 192 b. Den, der med forsæt til skade på andres person eller til betydelig skade på andres ting eller på miljøet modtager, besidder, overdrager eller ændrer radioaktive stoffer eller fremstiller eller besidder en eksplosiv nuklear anordning eller

en anordning, der er beregnet til at sprede radioaktive stoffer eller kan udsende ioniserende stråling, straffes med fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. Med fængsel indtil 12 år straffes den, der med forsæt til skade på andres person eller til betydelig skade på andres ting eller på miljøet eller til at tvinge nogen til at foretage eller undlade at foretage en handling

- 1) anvender radioaktive stoffer eller anordninger, der udsender ioniserende stråling,
- 2) fjerner, ændrer eller beskadiger en nødvendig beskyttelse mod spredning af radioaktive stoffer eller mod ioniserende stråling eller
- 3) anvender eller beskadiger et nukleart anlæg med den følge, at der sker udslip af radioaktive stoffer eller fremkaldes fare derfor.

Stk. 3. Foretages en af de i stk. 2 nævnte handlinger under de i § 180 angivne omstændigheder eller med den følge, at der sker omfattende skade på miljøet eller fremkaldes nærliggende fare derfor, er straffen fængsel indtil på livstid.

Stk. 4. Begås forbrydelsen uagtsomt, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år.«

193. I § 193, stk. 1, ændres »databehandlingsanlæg« til: »informationssystemer«, og »hæfte eller med fængsel indtil 4 år eller under formildende omstændigheder med bøde« til: »bøde eller fængsel indtil 6 år«.

194. I § 193, stk. 2, ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 6 måneder«.

195. I § 194 ændres »hæfte eller med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med bøde« til: »bøde eller fængsel indtil 3 år«.

196. I § 195 ændres »hæfte« til: »fængsel«.

197. Efter § 195 indsættes:

»§ 196. Med fængsel indtil 6 år straffes den, der under skærpende omstændigheder i strid med miljølovgivningen

- 1) forurener luft, vand, jord eller undergrund med den følge, at der sker betydelig skade på miljøet eller fremkaldes nærliggende fare derfor, eller
- 2) opbevarer eller bortskaffer affald eller lignende stoffer med den følge, at der sker betydelig skade på miljøet eller fremkaldes nærliggende fare derfor.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der i strid med miljølovgivningen forurener luft, vand, jord eller undergrund eller opbevarer eller bortskaffer affald eller lignende stoffer, når der er tale om overtrædelser af mere systematisk eller organiseret karakter.«

198. I § 197 udgår »med hæfte eller«.

199. § 198 ophæves.

200. I § 199, stk. 1, udgår »hæfte eller med«.

201. § 202 ophæves.

- 202.** I § 203, stk. 1, ændres »hæfte eller med fængsel« til: »eller fængsel«.
- 203.** I § 204, stk. 1, ændres »hæfte indtil 3 måneder« til: »fængsel indtil 6 måneder«.
- 204.** § 204, stk. 1, 2. pkt., ophæves.
- 205.** § 206 ophæves.
- 206.** I § 208, stk. 2, udgår »Hæfte eller«.
- 207.** I § 208, stk. 3, udgår »hæfte eller med«.
- 208.** 208, stk. 4, affattes således:
»Stk. 4. Det skal betragtes som en formildende omstændighed for den, der i forvejen er gift, hvis det seneste ægteskab ikke kan omstødes. Under samme betingelse kan straffen for den person, der ikke er gift helt bortfalde.«
- 209.** § 210, stk. 3, affattes således:
»Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til kønslig omgængelse med en person af samme køn og med hensyn til anden kønslig omgængelse end samleje.«
- 210.** I § 213, stk. 1, udgår »eller under formildende omstændigheder med hæfte«.
- 211.** § 213, stk. 2, ophæves.
- 212.** § 214 ophæves.
- 213.** I § 215 indsættes som stk. 2 :
»Stk. 2. På samme måde straffes den, der ulovligt fører barnet ud af landet.«
- 214.** I § 216, stk. 1, ændres »6 år« til: »8 år«.
- 215.** I § 216, stk. 2, ændres »10 år« til: »12 år«.
- 216.** I § 218, stk. 1, ændres »åndssvaghed« til: »mentale retardering«.
- 217.** I § 219 ændres »åndssvageinstitution« til: »institution for personer med vidtgående psykiske handicap«.
- 218.** I § 222, stk. 1, ændres »6 år« til: »8 år«.
- 219.** I § 222, stk. 2, ændres »10 år« til: »12 år«.
- 220.** I § 222 indsættes som stk. 3 :
»Stk. 3. Ved fastsættelsen af straffen efter stk. 1 og stk. 2, 1. led, skal det indgå som en skærpende omstændighed, at gerningsmanden har skaffet sig samlejet ved udnyttelse af sin fysiske eller psykiske overlegenhed.«
- 221.** Efter § 223 indsættes:
»§ 223 a. Den, der som kunde mod betaling eller løfte om betaling har samleje med en person under 18 år, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.«
- 222.** I § 224 ændres »§§ 216-223« til: »§§ 216-223 a«.
- 223.** I § 225 ændres »222-223« til: »222-223 a«.
- 224.** I § 227 ændres »kønsomgængelsen« til: »kønslig omgængelse«.
- 225.** I § 229, stk. 1, udgår »hæfte eller«.
- 226.** I § 229, stk. 2, udgår »hæfte eller med«.
- 227.** § 230 affattes således:
»§ 230. Den, der optager utugtige fotografier, film eller lignende af en person under 18 år med forsæt til at sælge eller på anden måde at udbrede materialet, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år eller under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil 6 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor barnets liv udsættes for fare, hvor der anvendes grov vold, hvor der forvoldes barnet alvorlig skade, eller hvor der er tale om optagelser af mere systematisk eller organiseret karakter. § 226 finder tilsvarende anvendelse.«
- 228.** I § 231 udgår »eller for løsgænger«,
- 229.** I § 232 ændres »Fængsel indtil 4 år eller under formildende Omstændigheder med Hæfte eller Bøde« til: »bøde eller fængsel indtil 4 år«.
- 230.** I § 233 ændres »hæfte eller med fængsel indtil 1 år eller under formildende omstændigheder med bøde« til: »bøde eller fængsel indtil 1 år«.
- 231.** I § 234, stk. 1, udgår », Hæfte«, og i stk. 3 udgår »eller Hæfte«.
- 232.** § 235 affattes således:
»§ 235. Den, som udbreder utugtige fotografier eller film, andre utugtige visuelle gengivelser eller lignende af personer under 18 år, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år eller under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil 6 år. Som særligt skærpende omstændighed anses navnlig tilfælde, hvor barnets liv udsættes for fare, hvor der anvendes grov vold, hvor der forvoldes barnet alvorlig skade, eller hvor der er tale om udbredelse af mere systematisk eller organiseret karakter.
Stk. 2. Den, som besidder eller mod vederlag gør sig bekendt med utugtige fotografier eller film, andre utugtige visuelle gengivelser eller lignende af personer under 18 år, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.
Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 omfatter ikke besiddelse af utugtige billeder af en person, der er fyldt 15 år, hvis den pågældende har givet sit samtykke til besiddelsen.«
- 233.** I § 236, stk. 1, ændres »åndssvageanstalter« til: »institutioner for personer med vidtgående psykiske handicap«.
- 234.** I § 236, stk. 4, udgår »Hæfte eller med«.

235. I § 239 udgår »eller med hæfte ikke under 60 dage«.

236. § 240 affattes således:

»§ 240. Den, som medvirker til, at nogen berøver sig selv livet, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.«

237. § 241 affattes således:

»§ 241. Den, som uagtsomt forvolder en andens død, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller under særligt skærpnde omstændigheder med fængsel indtil 8 år. Er forholdet begået i forbindelse med spirituskørsel eller særlig hensynsløs kørsel, anses dette som en særlig skærpnde omstændighed.«

238. § 243 ophæves.

239. I § 244 ændres », hæfte eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder« til: »eller fængsel indtil 3 år«.

240. § 245 affattes således:

»§ 245. Den, som udøver et legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter eller gør sig skyldig i mishandling, straffes med fængsel indtil 6 år. Har et sådant legemsangreb haft betydelig skade på legeme eller helbred til følge, skal dette betragtes som en særlig skærpnde omstændighed.

Stk. 2. Den, som uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde tilføjer en anden person skade på legeme eller helbred, straffes med fængsel indtil 6 år.«

241. Efter § 245 indsættes:

»§ 245 a. Den, som ved et legemsangreb med eller uden samtykke bortskærer eller på anden måde fjerner kvindelige ydre kønsorganer helt eller delvis, straffes med fængsel indtil 6 år.«

242. § 246 affattes således:

»§ 246. Har et legemsangreb, der er omfattet af § 245 eller § 245 a, været af en så grov beskaffenhed eller haft så alvorlige skader eller døden til følge, at der foreligger særdeles skærpnde omstændigheder, kan straffen stige til fængsel i 10 år.«

243. § 247 affattes således:

»§ 247. Begås nogen af de lovovertrædelser, der er nævnt i §§ 244-246, af en person, der tidligere er dømt for forsætligt legemsangreb eller for en forbrydelse, der har været forbundet med forsætlig vold, kan straffen forhøjes med indtil det halve.

Stk. 2. Det samme gælder, når en lovovertrædelse som nævnt i §§ 244-246 begås over for en person, der efter karakteren af sit arbejde er særlig udsat for vold.«

244. § 249 affattes således:

»§ 249. Den, som uagtsomt tilføjer nogen betydelig skade på legeme eller helbred, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller under særligt skærpnde omstændigheder med fængsel indtil 8 år. Er forholdet begået i forbindelse med

spirituskørsel eller særlig hensynsløs kørsel, anses dette som en særlig skærpnde omstændighed.«

245. I § 250 ændres »fængsel, der, når handlingen har medført døden eller grov legemsbeskadigelse, under i øvrigt skærpende omstændigheder kan stige til 8 år« til: »fængsel indtil 8 år«.

246. § 251 affattes således:

»§ 251. En kvinde, der ved sin barnefødsel på uforvarlig måde udsætter barnet for alvorlig fare, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.«

247. I § 252 ændres »4 år« til: »8 år« og »hæfte eller med« udgår.

248. I § 252 indsættes som stk. 2 og 3 :

»Stk. 2. På samme måde straffes den, der på hensynsløs måde forvolder fare for, at nogen smittes med en livstruende og uhelbredelig sygdom.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter efter forhandling med sundhedsministeren, hvilke sygdomme der er omfattet af stk. 2.«

249. I § 253 ændres »hæfte indtil 3 måneder« til: »fængsel indtil 2 år«.

250. I § 253 indsættes som stk. 2 :

»Stk. 2. Med fængsel indtil 2 år straffes den, som overtræder stk. 1 i forbindelse med flugt fra et færdssuheld, hvorved nogen er tilføjet betydelig personskade.«

251. I § 254 ændres »hæfte« til: »fængsel« og »åndssvag« til: »mentalt retarderet«.

252. § 255 ophæves.

253. I § 260 udgår »hæfte eller med«.

254. I § 260 indsættes som stk. 2 :

»Stk. 2. Tvinges nogen til at indgå ægteskab, kan straffen stige til fængsel indtil 4 år.«

255. § 261, stk. 1, affattes således:

»Den, som berøver en anden friheden, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 år.«

256. I § 261, stk. 2, ændres »åndssvag« til: »mentalt retarderet«, og »fra 1 til 12 år« til: »indtil 12 år«.

257. I § 261 indsættes som stk. 3 :

»Stk. 3. Den, som ved grov uagtsomhed forvolder en frihedsberøvelse af den i stk. 2 nævnte art, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.«

258. § 262 ophæves.

259. Efter § 262 indsættes:

»§ 262 a. For menneskehandel straffes med fængsel indtil 8 år den, der rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller

efterfølgende modtager en person, hvor der anvendes eller har været anvendt

- 1) ulovlig tvang efter § 260,
- 2) frihedsberøvelse efter § 261,
- 3) trusler efter § 266,
- 4) retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse eller
- 5) anden utilbørlig fremgangsmåde med henblik på udnyttelse af den pågældende ved kønslig usædelighed, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende forhold eller fjernelse af organer.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der med henblik på udnyttelse af den pågældende ved kønslig usædelighed, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende forhold eller fjernelse af organer

- 1) rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager en person under 18 år eller
- 2) yder betaling eller anden fordel for at opnå samtykke til udnyttelsen fra en person, som har myndighed over den forurettede, og den, der modtager sådan betaling eller anden fordel.«

260. I § 263, stk. 1, udgår », hæfte«.

261. § 263, stk. 2 og 3, affattes således:

»*Stk. 2.* Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder straffes den, der uberettiget skaffer sig adgang til en andens oplysninger eller programmer, der er bestemt til at bruges i et informationssystem.

Stk. 3. Begås de i stk. 1 eller 2 nævnte forhold med forsæt til at skaffe sig eller gøre sig bekendt med oplysninger om en virksomheds erhvervshemmeligheder eller under andre særligt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 6 år. På samme måde straffes de i stk. 2 nævnte forhold, når der er tale om overtrædelser af mere systematisk eller organiseret karakter.«

262. Efter § 263 indsættes:

»§ 263 a. Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder straffes den, der uretmæssigt erhvervmæssigt sælger eller i en videre kreds udbreder en kode eller andet adgangsmiddel til et ikke offentligt tilgængeligt informationssystem, hvortil adgangen er beskyttet med kode eller anden særlig adgangsbegrænsning.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der uretmæssigt videregiver et større antal koder eller andre adgangsmidler som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. På samme måde straffes den, der uretmæssigt skaffer sig eller videregiver en kode eller andet adgangsmiddel som nævnt i stk. 1 til

- 1) et samfundsvigtigt informationssystem, jf. § 193, eller
- 2) et informationssystem, der behandler følsomme oplysninger, som er omfattet af § 10, stk. 1, jf. § 2, i lagtingslov om behandling af personoplysninger, om flere personers personlige forhold.

Stk. 4. Sker den i stk. 1-3 nævnte videregivelse m.v. under særligt skærpende omstændigheder, er straffen fængsel indtil 6 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig

tilfælde, hvor videregivelsen m.v. sker i særlig stort omfang eller indebærer særlig risiko for betydelig skade.«

263. I § 264, stk. 1, udgår »hæfte eller«.

264. 264, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Begås det i stk. 1, nr. 1, nævnte forhold med forsæt til at skaffe sig eller gøre sig bekendt med oplysninger om en virksomheds erhvervshemmeligheder, eller foreligger der i øvrigt særligt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 6 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor forholdet er begået under sådanne omstændigheder, at det påfører andre en betydelig skade eller indebærer en særlig risiko herfor.«

265. I § 264 a udgår », hæfte«.

266. I § 264 c ændres »§§ 263-264 a« til: »§§ 263, 264 og 264 a«.

267. I § 264 d udgår », hæfte«.

268. I § 265 ændres »hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 6 måneder« til: »fængsel indtil 2 år«.

269. I § 266 ændres: », hæfte eller med« til: »eller«.

270. I § 266 a ændres »hæfte eller med fængsel indtil 1 år eller under formildende omstændigheder med bøde« til: »bøde eller fængsel indtil 1 år«.

271. I § 266 b udgår », hæfte«.

272. I § 266 c ændres »hæfte« til: » fængsel indtil 4 måneder«.

273. I § 267, stk. 1, ændres »hæfte« til »fængsel indtil 4 måneder«.

274. § 267, stk. 2 og 3, ophæves.

275. § 267 a ophæves.

276. § 268 affattes således:

»§ 268. Er en sigtelse fremsat eller udbredt mod bedre vidende, eller har gerningsmanden savnet rimelig grund til at anse den for sand, straffes gerningsmanden for bagvaskelse, og den i § 267 nævnte straf kan da stige til fængsel i 2 år.«

277. I § 270 udgår », stk. 1,«.

278. I § 274, stk. 1, ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder«.

279. § 275 a ophæves.

280. Overskriften til 28. kapitel affattes således:

»Formueforbrydelser.«

281. § 284 ophæves.

282. § 285, stk. 1, 1. pkt., affattes således: »De i §§ 276 og 278-283 nævnte forbrydelser straffes med fængsel indtil 1 år og 6 måneder.«

283. I § 285, stk. 2, udgår »samt hæleri med hensyn hertil« og », hæfte«.

284. § 286 affattes således:

»§ 286. Straffen kan stige til fængsel indtil 6 år, når de i §§ 276, 281 og 282 nævnte forbrydelser er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af udførelsesmåden, eller fordi forbrydelsen er udført af flere i forening eller under medtagelse af våben eller andet farligt redskab eller middel, eller på grund af de stjålne genstandes betydelige værdi eller de forhold, under hvilke de befandt sig, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel indtil 8 år, når de i §§ 278-280 og 283 nævnte forbrydelser er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af udførelsesmåden, eller fordi forbrydelsen er udført af flere i forening, eller som følge af omfanget af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.«

285. I § 287, stk. 1, ændres »§§ 276-284« til »§§ 276-283«.

286. § 288, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 10 år, når et røveri er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af dets særlig farlige karakter, udførelsesmåden eller omfanget af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.«

287. § 289 affattes således:

»§ 289. Med fængsel indtil 8 år straffes den, som for derved gennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding gør sig skyldig i overtrædelse af særlig grov karakter af skatte-, told-, afgifts- eller tilskudslovgivningen eller af § 289 a.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder kun anvendelse, hvis der i den i stk. 1 nævnte lovgivning er henvist til denne bestemmelse.«

288. Efter § 289 indsættes:

»§ 289 a. Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder straffes den, der til brug for afgørelser om betaling eller tilbagebetaling af told eller afgifter til eller udbetaling eller tilbagebetaling af tilskud eller støtte fra danske eller færøske myndigheder giver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger, herunder undlader at opfylde en oplysningspligt af betydning for sagens afgørelse med forsæt til at unddrage sig eller andre betaling eller med forsæt til at opnå uberettiget udbetaling til sig eller andre.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der uretmæssigt udnytter en lovligt opnået fordel med hensyn til betalinger som nævnt i stk. 1, og den, der uretmæssigt anvender udbetalinger som nævnt i stk. 1 til andre formål end dem, de oprindeligt var bevilget til. Dette gælder dog ikke ydelser, der bevilges til privat brug.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder kun anvendelse, hvor anden lovgivning ikke indeholder en tilsvarende regulering.

Stk. 4. Overtrædelser af stk. 1 eller stk. 2 af særlig grov karakter straffes efter § 289.«

289. § 290 affattes således:

»§ 290. For hæleri straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, som uberettiget modtager eller skaffer sig eller andre del i udbytte, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse, og den, der uberettiget ved at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på lignende måde efterfølgende virker til at sikre en anden udbyttet af en strafbar lovovertrædelse.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 6 år, når hæleriet er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af forbrydelsens erhvervsmæssige karakter eller som følge af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Stk. 3. Straf efter denne bestemmelse kan ikke pålægges den, som modtager udbytte til sædvanligt underhold fra familiemedlemmer eller samlever, eller den, der modtager udbytte som normalt vederlag for sædvanlige forbrugsvarer, brugsting eller tjenester.«

290. Efter § 290 udgår:

»29. Kapitel. Andre strafbare Formuekrænkelser.«

291. I § 291, stk. 1, ændres », Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar« til: »eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder«.

292. I § 291, stk. 2, ændres »4 Aar« til: »6 år«.

293. I § 291, stk. 3, udgår », Hæfte«.

294. I § 292, stk. 1, ændres », Hæfte eller med Fængsel« til »eller fængsel«.

295. § 292, stk. 2, ophæves.

296. § 293, stk. 1, 1. pkt., affattes således: »Den, som uberettiget bruger en ting, der tilhører en anden, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år, medmindre forholdet er omfattet af § 293 a.«

297. § 293, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Den, der uberettiget hindrer en anden i helt eller delvis at råde over ting, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. Straffen kan stige til fængsel i 2 år, hvor der er tale om overtrædelser af mere systematisk eller organiseret karakter, eller der i øvrigt foreligger særligt skærpene omstændigheder.«

298. Efter § 293 indsættes:

»293 a. For brugstyveri af motorkøretøjer straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, der uberettiget bruger et motorkøretøj, der tilhører en anden. Under særligt

skærpende omstændigheder, herunder navnlig i gentagelses-tilfælde, kan straffen stige til fængsel i 4 år.«

299. I § 295 ændres »Hæfte« til: »fængsel«.

300. §§ 296 og 297 affattes således:

»§ 296. Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder straffes den,

- 1) som udspreder urigtige eller vildledende oplysninger, hvorved prisen på værdipapirer eller tilsvarende aktiver kan påvirkes væsentligt,
- 2) giver urigtige eller vildledende oplysninger om juridiske persons forhold
  - a) i offentlige meddelelser om økonomiske forhold,
  - b) i lovpligtige regnskaber,
  - c) i beretninger, regnskaber eller erklæringer til generalforsamling eller lignende organ eller den juridiske persons ledelse,
  - d) ved anmeldelse til en registreringsmyndighed eller
  - e) i udbudsmateriale vedrørende den juridiske persons stiftelse eller kapitaludvidelse samt vedrørende salg af andele eller udstedelse eller salg af konvertible obligationer,
- 3) groft overtræder den for en juridisk person gældende lovgivning vedrørende
  - a) kapitaltilførsel eller
  - b) anvendelse af den juridiske persons midler,
- 4) groft undlader at opfylde krav i den for en juridisk person gældende lovgivning om
  - a) førelse af forhandlingsprotokoller,
  - b) førelse af fortegnelser og oplysningspligter vedrørende ejerandele eller
  - c) handlepligter ved konstateret kapitaltab.

Stk. 2. Begås en handling eller undladelse som nævnt i stk. 1 af grov uagtsomhed, er straffen bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 4 måneder.

§ 297. Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder straffes den, som udspreder urigtige eller vildledende oplysninger, hvorved prisen på varer, fast ejendom eller tilsvarende aktiver kan påvirkes væsentligt.

Stk. 2. Begås en handling som nævnt i stk. 1 af grov uagtsomhed, er straffen bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 4 måneder.«

301. I § 298 ændres », Hæfte eller med« til »eller«.

302. I § 299, *stk. 1*, ændres », Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Måneder« til: »eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder«.

303. § 299, *nr. 2*, affattes således:

- »2) ved varetagelse af en andens formueansvarlig for sig selv eller andre på pligtstridig måde modtager, fordrer eller lader sig tilsige gave eller anden fordel, såvel som den, der yder, lover eller tilbyder en sådan gave eller anden fordel.«

304. Efter § 299 indsættes:

»§ 299 a. Med fængsel indtil 6 år straffes den, der under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af § 19 i lagtingslov om markedsføring. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor handlingen har medført betydelig skade, eller der er fremkaldt nærliggende fare herfor.

§ 299 b. Med fængsel indtil 6 år straffes den, der for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding eller som i øvrigt under særlig skærpende omstændigheder gør sig skyldig i

- 1) ophavsretskrænkelser af særlig grov karakter, jf. ophavsretslovens § 76, stk. 2, eller ulovlig import af særlig grov karakter, jf. ophavsretslovens § 77, stk. 2,
- 2) varemærkekrænkelser af særlig grov karakter, jf. varemærkelovens § 42, stk. 1, 2. pkt., eller
- 3) patentindgreb af særlig grov karakter, jf. patentlovens § 57, stk. 1.«

305. I § 300, *stk. 1*, ændres »Fængsel indtil 1 Aar, med Hæfte eller under formildende Omstændigheder med Bøde« til: »bøde eller fængsel indtil 1 år«.

306. § 300, *stk. 2*, ophæves.

307. I § 300 a udgår », hæfte«.

308. I § 300 b udgår », hæfte«.

309. I § 300 c udgår », hæfte«, »kendte eller« og »forsætligt eller«.

310. Efter § 300 c indsættes:

»§ 301. Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder straffes den, der med forsæt til uberettiget anvendelse fremstiller, skaffer sig, besidder eller videregiver

- 1) oplysninger, som identificerer et betalingsmiddel, der er tildelt andre, eller
- 2) genererede betalingskortnumre.

Stk. 2. Sker den i stk. 1 nævnte videregivelse m.v. i en videre kreds eller under i øvrigt særligt skærpende omstændigheder, er straffen fængsel indtil 6 år.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på ægte betalingskort.

§ 301 a. Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder straffes den, der uretmæssigt skaffer sig eller videregiver koder eller andre adgangsmidler til informationssystemer, hvortil adgangen er forbeholdt betalende brugere, og som er beskyttet med kode eller anden særlig adgangsbegrænsning.

Stk. 2. Sker den i stk. 1 nævnte videregivelse m.v. under særligt skærpende omstændigheder, er straffen fængsel indtil 6 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor videregivelse m.v. sker erhvervs-mæssigt, i en videre kreds eller under omstændigheder, hvor der er særlig risiko for omfattende misbrug.«

311. § 302, *stk. 1*, affattes således:

»Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder straffes, for så vidt forholdet ikke falder ind under § 296, den, som særlig groft overtræder lovgivningens krav til

- 1) bogføring, herunder registrering af transaktioner og udfærdigelse af regnskabsmateriale,
- 2) opbevaring af regnskabsmateriale, herunder beskrivelser af bogføring og systemer til opbevaring og fremfindelse af materiale, herunder adgangskoder m.v. og krypteringsnøgler,
- 3) offentlige myndigheders adgang til regnskabsmateriale i henhold til den for disse myndigheder særligt gældende lovgivning samt
- 4) aflæggelse af årsregnskaber eller tilsvarende regnskaber.«

312. I § 302, stk. 2, ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder«.

313. § 303 affattes således:

»§ 303. Den, som udviser grov uagtsomhed ved at tilforhandle sig eller på anden lignende måde modtage ting, der er erhvervet ved en berigelsesforbrydelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.«

314. I § 304, stk. 1, ændres »Hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder«.

315. Efter § 304 indsættes:

»§ 304 a. Den, som uberettiget yder, lover eller tilbyder nogen, der her i landet eller i udlandet virker som voldgiftsdommer, en gave eller anden fordel for at formå den pågældende til at gøre eller undlade noget under udøvelsen af dette hverv, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der her i landet eller i udlandet virker som voldgiftsdommer, og som under udøvelsen af dette hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige en gave eller anden fordel.«

316. I § 305, stk. 1, ændres »§ 298« til: »§ 293, stk. 2, § 298«.

317. I § 305, stk. 2, udgår »§ 293, stk. 2, og«.

318. Efter § 305 indsættes:

»29. kapitel.

Særlige bestemmelser om juridiske personer.

§ 306. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i 5. kapitel for overtrædelse af denne lov.«

§ 2

Stk. 1. Anordningen træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 2. Hvis der efter anordningens ikrafttræden skal idømmes straf for en tidligere begået overtrædelse, for hvilken hæfte indtil 30 dage ville være forskyldt, idømmes fængsel med samme antal dage som hæfte.

Stk. 3. Ville højere straf end nævnt i stk. 2 være forskyldt, kan en lavere straf af fængsel idømmes, dog ikke mindre end 30 dage eller mere end 4 måneder.

Stk. 4. Efter anordningens ikrafttræden kan der ikke idømmes hæftestraf, selv om straffebestemmelser i anden lovgivning fortsat giver mulighed herfor.

Stk. 5. Ved anvendelse af straffebestemmelser, hvor hæfte indgår i strafferammen, kan der i stedet for hæfte idømmes fængsel indtil 4 måneder. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Ved fastsættelse af forvandlingsstraf for bøde vedrørende en lovovertrædelse, der er begået før lovens ikrafttræden, finder stk. 2 og 3 tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. Loven har ikke virkning for hæftestraf eller forvandlingsstraf af hæfte, som er idømt eller fastsat før lovens ikrafttræden.

Givet på Amalienborg, den 4. december 2009

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

I DRONNINGENS NAVN:
FREDERIK
KRONPRINS

/ Brian Mikkelsen

- 37) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft helt eller delvis for Færøerne med de ændringer, som de særlige færøske forhold tilsiger."
- 38) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Lovens § 1 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger."
- 39) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Lovens § 1 kan dog ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger."
- 40) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Lovens § 1 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger."
- 41) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1-41 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger, og § 43 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de særlige færøske forhold tilsiger."
- 42) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Lovens § 1 kan dog ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger."
- 43) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne. Lovens § 1 kan dog ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger."
- 44) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "§ 2 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger."
- 45) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Lovens § 1 kan ved kongelig anordning sættes i kraft helt eller delvis for Færøerne med de ændringer, som de særlige færøske forhold tilsiger."
- 46) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Lovens § 1 kan dog ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger. Lovens §§ 4-6 og 8 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger."
- 47) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan med undtagelse af § 4 ved kongelig anordning sættes i kraft helt eller delvis for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger."
- 48) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger."
- 49) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Lovens §§ 1 og 7 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de særlige færøske forhold tilsiger."
- 50) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Lovens § 1 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger."
- 51) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Lovens § 2 kan dog ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger."
- 52) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Lovens § 1 kan dog ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de særlige færøske forhold tilsiger."
- 53) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de særlige færøske forhold tilsiger."
- 54) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Lovens § 7 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger."

Bilag 1**De bestemmelser der henvises til i straffelovens § 114 a:**

- 1) Artikel 1 i konventionen af 16. december 1970 om bekæmpelse af ulovlig bemægtigelse af luftfartøjer:

»Artikel 1

Enhver, som om bord i et luftfartøj under flyvning

- a) uretmæssigt, ved vold eller trussel herom, eller ved enhver anden form for trussel bemægtiger sig eller udøver kontrol over luftfartøjet, eller forsøger at udføre en sådan handling, eller
- b) medvirker til, at en anden udfører eller forsøger at udføre enhver sådan handling, begår en forbrydelse (herefter betegnet »forbrydelsen«).

- 2) Artikel 1 i konventionen af 23. september 1971 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod den civile luftfarts sikkerhed som ændret ved artikel II i protokollen af 24. februar 1988 til bekæmpelse af ulovlige voldshandlinger i lufthavne, der betjener den internationale civile luftfart:

»Artikel 1

1. En person gør sig skyldig i en forbrydelse, hvis han ulovligt og forsætligt

- a) foretager en voldshandling mod en person om bord i et luftfartøj under flyvning, dersom denne handling må antages at bringe luftfartøjets sikkerhed i fare; eller
- b) ødelægger et, luftfartøj i drift eller beskadiger det på en sådan måde, at det ikke kan flyve, eller dets sikkerhed må antages at blive bragt i fare under flyvning; eller
- c) anbringer eller lader anbringe - uanset på hvilken måde - i et luftfartøj i drift en indretning eller et stof, der må antages at ødelægge luftfartøjet eller beskadige det på en sådan måde, at det ikke kan flyve, eller dets sikkerhed må antages at blive bragt i fare under flyvning; eller
- d) ødelægger eller beskadiger luftfartøjshjælpemidler eller forstyrrer deres drift, dersom en sådan handling må antages at bringe et luftfartøjs sikkerhed i fare under flyvning; eller
- e) giver oplysninger, som han ved er urigtige, og derved bringer et luftfartøjs sikkerhed i fare under flyvning.

1 bis. Enhver person gør sig skyldig i en forbrydelse, hvis han ulovligt og forsætligt ved hjælp af et redskab, et stof eller et våben:

- a) foretager en voldshandling mod en person i en lufthavn, der betjener den internationale civile luftfart, som forårsager eller som må antages at forårsage alvorlig skade eller død; eller
- b) ødelægger eller alvorligt beskadiger anlæg i en lufthavn, der betjener den internationale civile luftfart, eller luftfartøjer, som ikke er i drift og befinder sig i lufthavnen, eller afbryder lufthavnens drift,

hvis en sådan handling bringer eller må antages at bringe sikkerheden i lufthavnen i fare.

2. En person gør sig ligeledes skyldig i en forbrydelse, hvis han

- a) forsøger at begå nogen af de i stk. 1 eller stk. 1 bis nævnte forbrydelser; eller
- b) medvirker til, at en anden begår eller forsøger at begå en sådan forbrydelse.«

- 3) Artikel 2 i konventionen af 14. december 1973 om forebyggelse af og straf for forbrydelser mod internationalt beskyttede personer, herunder diplomatiske repræsentanter:

»Artikel 2

1. Følgende forsætlige handlinger

- a) manddrab, bortførelse eller andet angreb på en internationalt beskyttet persons legeme eller frihed;

- b) voldshandling mod en internationalt beskyttet persons tjenestested, privatbolig eller transportmiddel, som må antages at bringe hans person eller frihed i fare;
- c) trussel om at foretage et sådant angreb;
- d) forsøg på at foretage et sådant angreb; og
- e) medvirken til foretagelse af sådanne angreb skal gøres strafbare i henhold til hver af de deltagende staters nationale lovgivning.

2. Enhver deltagende stat skal fastsætte passende straffe for de nævnte forbrydelser under hensyntagen til deres alvorlige karakter.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 påvirker ikke de deltagende staters forpligtelser til i henhold til folkeretten at træffe alle egnede foranstaltninger til forebyggelse af andre angreb på en internationalt beskyttet persons legeme, frihed eller værdighed.«

4) Artikel 1 i den internationale konvention af 17. december 1979 imod gidseltagning:

»Artikel 1

1. Enhver person, som tilfangetager eller tilbageholder en anden person og truer med at dræbe, legemsbeskadige eller fortsat at tilbageholde denne (i det følgende benævnt »gidslet«) med henblik på at tvinge tredjepart, dvs. en stat, en international intergubernemental organisation, en fysisk eller juridisk person eller en gruppe personer til at foretage eller undlade at foretage nogen handling som en udtrykkelig eller stiltiende betingelse for frigivelsen af gidslet, begår den forbrydelse at tage gidsler (»gidseltagning«) i denne konventions forstand.

2. Enhver person, som

- a) forsøger at foretage gidseltagning eller
- b) medvirker til, at andre foretager eller forsøger at foretage gidseltagning,

begår ligeledes en forbrydelse, som falder ind under denne konvention.«

5) Artikel 7 i IAEA-konventionen af 3. marts 1980 om fysisk beskyttelse af nukleare materialer:

»Artikel 7

1. Det forhold, at der begås:

- a) en handling uden lovlig bemyndigelse, der indebærer modtagelse, besiddelse, brug, overdragelse, ændring, bortskaffelse eller spredning af nukleare materialer og som forvolder eller sandsynligvis vil forvolde død eller alvorlig overlast på nogen person eller betydelig tingsskade;
- b) et tyveri eller røveri af nukleare materialer;
- c) underslæb eller svigagtig tilegnelse af nukleare materialer;
- d) en handling, der indebærer et krav om nukleare materialer ved trusler eller brug af magt eller enhver anden form for tvang;
- e) en trussel:
  - i) om at anvende nukleare materialer til at forvolde død eller alvorlig overlast på nogen person eller betydelig tingsskade, eller
  - ii) om at begå en forbrydelse som beskrevet i pkt. (b) for at tvinge en fysisk eller juridisk person, en international organisation eller en stat til at udføre eller afholde sig fra at udføre nogen handling;
- f) et forsøg på at begå en forbrydelse som beskrevet i stk. (a), (b) eller (c); samt
- g) en handling, som indebærer medvirken til en forbrydelse som beskrevet i stk. (a) til (f),

skal af hver af deltagerstaterne behandles som en strafbar handling i medfør af statens nationale lovgivning.

2. Hver af deltagerstaterne skal gøre de i nærværende artikel beskrevne forbrydelser strafbare med passende sanktioner, der tager hensyn til handlingernes alvorlige natur.«

6) Artikel 3 i konventionen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod søfartssikkerheden:

»Artikel 3

1. En person gør sig skyldig i en forbrydelse, hvis han ulovligt og forsætligt

- a) tilbageholder eller udøver kontrol over et skib ved hjælp af magt eller trusler herom eller om enhver anden krænkelse; eller
- b) udøver en voldshandling om bord på et skib, hvis handlingen må antages at bringe skibets sikkerhed i fare under sejlads; eller
- c) ødelægger eller beskadiger et skib eller dets last, hvis handlingen må antages at bringe skibets sikkerhed i fare under sejlads; eller
- d) på et skib anbringer eller lader anbringe - uanset på hvilken måde - en indretning eller et stof, der må antages at ødelægge skibet eller beskadige skibet eller dets last, således at det må antages at bringe skibets sikkerhed i fare under sejlads; eller
- e) ødelægger eller alvorligt beskadiger navigations- og afmærkningssystemer til vejledning for skibsfarten eller alvorligt griber ind i deres drift, hvis en sådan handling må antages at bringe et skibs sikkerhed i fare under sejlads; eller
- f) videregiver oplysninger, han ved er usande, og derved bringer sikkerheden i fare for et skib under sejlads; eller
- g) sårer eller dræber en person i forbindelse med overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af en af de i litra a) til f) omhandlede forbrydelser.

2. En person gør sig ligeledes skyldig i en forbrydelse, hvis han:

- a) forsøger at begå en af de i stk. 1 omhandlede forbrydelser; eller
- b) tilskynder til en af de i stk. 1 omhandlede forbrydelser, uanset af hvem den begås, eller på anden måde er i ledtog med en, der begår en sådan forbrydelse;
- c) for at foranledige en fysisk eller juridisk person til at foretage eller undlade nogen handling truer - med eller uden betingelser som fastsat i national lovgivning - med at begå en af de i stk. 1, litra b), c) og e) omhandlede forbrydelser, hvis en sådan trussel må antages at bringe sikkerheden for et skib i fare under sejlads.«

7) Artikel 2 i protokollen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod sikkerheden for fastgjorte platforme, der befinder sig på kontinentalsokkelen:

»Artikel 2

1. En person gør sig skyldig i en forbrydelse, hvis han ulovligt og forsætligt

- a) tilbageholder eller udøver kontrol over en fastgjort platform ved hjælp af magt eller trusler herom eller trusler om enhver anden krænkelse; eller
- b) udøver en voldshandling om bord på en fastgjort platform, hvis handlingen må antages at bringe dens sikkerhed i fare; eller
- c) ødelægger eller beskadiger en fastgjort platform, hvis handlingen må antages at bringe dens sikkerhed i fare; eller
- d) på en fastgjort platform anbringer eller lader anbringe - uanset på hvilken måde - en indretning eller et stof, der må antages at ødelægge den fastgjorte platform eller bringe dens sikkerhed i fare; eller
- e) sårer eller dræber en person i forbindelse med overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af en af de i litra a) til d) omhandlede forbrydelser.

2. En person gør sig ligeledes skyldig i en forbrydelse, hvis han:

- a) forsøger at begå en af de i stk. 1 omhandlede forbrydelser; eller

- b) tilskynder til en af de i stk. 1 omhandlede forbrydelser, uanset af hvem den begås, eller på anden måde er i ledtog med en, der begår en sådan forbrydelse:
  - c) for at foranledige en fysisk eller juridisk person til at foretage eller undlade nogen handling truer - med eller uden betingelser som fastsat i national lovgivning - med at begå en af de i stk. 1, litra b) og c) omhandlede forbrydelser, hvis en sådan trussel må antages at bringe sikkerheden for den fastgjorte platform i fare.«
- 8) Artikel 2 i den internationale konvention af 15. december 1997 til bekæmpelse af terrorbombninger:

»*Artikel 2*

1. En person begår en forbrydelse i denne konventions forstand, hvis den pågældende ulovligt og forsætligt leverer, anbringer, affyrer eller detonerer en eksplosiv eller anden dødbringende anordning i eller på, ind i eller mod et offentligt sted, en stats- eller regeringsfacilitet, et offentligt transportsystem eller en infrastrukturfacilitet:

- a) med forsæt til at forårsage død eller alvorlig personskade; eller
- b) med forsæt til at forårsage omfattende ødelæggelse af stedet, faciliteten eller systemet, hvis ødelæggelsen medfører eller sandsynligvis vil medføre et større økonomisk tab.

2. En person begår ligeledes en forbrydelse, hvis den pågældende forsøger at begå en forbrydelse som anført i stk. 1.

3. En person begår ligeledes en forbrydelse, hvis den pågældende:

- a) medvirker til en forbrydelse som anført i stk. 1 eller 2; eller
- b) organiserer eller pålægger andre at begå en forbrydelse som anført i stk. 1 eller 2; eller
- c) på anden måde medvirker til, at en gruppe personer, der handler med et fælles formål, begår en eller flere forbrydelser som anført i stk. 1 eller 2. Denne medvirken skal være forsætlig og skal enten foretages i den hensigt at fremme gruppens generelle kriminelle virksomhed eller formål eller foretages med viden om, at gruppen har til hensigt at begå den eller de pågældende forbrydelser.

